76STE JAARGANG No. 100188 VRIJDAG 7 AUGUSTUS 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

S. VAN DER MEER dient ontslag in als Minister van Justitie

De heer S. W. van der Meer, minister van Justitie, richtte het navolgende schrijven tot de minister-president van de Nederlandse Antillen:

Heden heb ik aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen verzocht mij ontslag te willen verlenen uit het ambt van minister, overeenkomstig bijgaand afschrift. Na vijftien jaar actief te hebben deelgenomen aan het politieke leven van de Nederlandse Antillen — waarvan het grootste deel als Statenlid en Minister — acht ik de tijd gekomen mijn werkzaamheid voor de openbare zaak te beperken en meer aandacht te besteden aan mijn particuliere zaken. Uiteraard brengt dit besluit geen enkele verandering in mijn ideeën en sympathieën en ik blijf gaarne bereid ook in de toekomst mijn werkkracht en kennis ter beschikking te stedllen van de Nederlandse Antillen, indien op mij een beroep mocht worden gedaan.

Met genoegen zal ik terugdenken aan de vele jaren van samenwerking in vaak moeilijke, soms stormachtige, maar altijd interessante omstandigheden. En bij alle nadelen, aan politieke werkzaamnadelen, aan politieke werkzaamheid verbonden ben ik dankbaar voor de grote vriendschap en het oprecht vertrouwen, die ik van u, van al mijn politieke medestanders en zelfs van tegenstanders heb mogen ondervinden.

Het ga u goed!

De heer van der Meer ontving op bovenstaan schrijven het volgende antwoord van minister-president E. Jonckheer:

Met verwijzing naar Uw brief van gisteren, waarin U mij mededeelde, dat U de Gouverneur van de Nederlandse Antillen om ontslag heeft verzocht als Minister, heb ik de eer U te berichten met leedwezen van Uw beslissing kennis te hebben genomen. Door mij en mijn ambtscollega's wordt bijzonder gewaardeerd het vele werk, dat door U is verricht in het algemeen belang van de Nederlandse Antillen en de aangename en vlotte wijze waarop wij steeds hebben samengewerkt. Met dankbaarheid zal dan ook in voorkomende gevallen gebruik worden gemaakt van Uw aanbod ons na Uw aftreden als Minister desgevraagd Uw werkkracht en kennis ter beschikking te stellen van het land.

Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken U het beste toe te wensen voor de tijd, die vóór U ligt. Het zou echter zeer op prijs worden gesteld, dat U de portefeuille van Justitie zou willen blijven waarnemen totdat in Uw opvolging is voorzien.

Dertig duizend ambtenaren in ARGENTINIE ontslagen

In Argentinië is aan 30.000 ambtenaren ontslag aangezegd op grond van het plan tot vermindering van de overheidsuitgaven.

De vakbond van burgerlijk overheidspersoneel heeft tegen deze maatregel geprotesteerd. Hij beschuldigt de regering er van, dat zij zich van bepaalde ongewenste ambtenaren wenst te ontdoen.

Overigens schijnt in Argentinië een krachtmeting tussen de verschillende vakverenigingen en de nieuwe minister van economische zaken en arbeid, Alvaro Alsogaray, op handen. Bij steeds meer takken van bedrijf dreigt staking.

Op het hoogste niveau

Bij de dag komen er meer onprettige reacties naar aanleiding van president Eisenhower's besluit om toch de Amerikaanse deur open te stellen voor de eerste minister van de Sovjet-Unie, Nikita Kroesjtsjef. Kort nadat de berichten over de beslissing van het staatshoofd der Verenigde Staten de wereld ingingen, was vrijwel overal voldoening merkbaar. Toen men echter wat meer ging nadenken over deze plotselinge zwenking in de Amerikaanse buitenlandse politiek, ging men zich afvragen of het wel verstandig was geweest de winst aan de Russische leider te gunnen. Want een overwinning is het zeker voor Kroesjtsjef nu hij door Eisenhower persoonlijk voor een bezoek aan Washington werd uitgenodigd.

De eerste bedenkingen kwamen uit de krantencentra van New York, waar vooraanstaande bladen met enige ongerustheid vaststelden, dat de Russen in de strijd tussen oost en west in eerste aanleg met de zege

onze wereld van vandaag

waren gaan strijken. Daarna sprak men zelfs in de Franse hoofdstad van een capitulatie van de westerse politiek. Nu de conferentie van Geneve, waar meer vervelend gegeeuwd dan opbouwend gepraat is, op een zijspoor belandde, zou een bespreking van de westelijke staatshoofden op de juiste weg hebben gelegen, zo redeneert men in Franse politieke kringen. In de plaats daarvan maken Eisenhower en Kroesjtsjef met trots gewag van het feit, dat ze elkaar zullen ontmoeten, eerst in de Verenigde Staten, enkele maanden later in de Sovjet-Unie.

President De Gaulle van Frankrijk heeft erop aangedrongen, dat zijn Amerikaanse ambtgenoot niet namens de westelijke mogendheden met de Russen van gedachten mag wisselen. Daarop werd door het Witte Huis weer meegedeeld, dat de gesprekken tussen de staatslieden een min of meer particulier karakter zullen dragen. Maar ook in privé-babbeltjes kunnen belangrijke zaken worden aangeroerd en dat zal in deze affaire zeker het geval zijn.

Ook in Londen blijkt men in het algemeen achteraf wat geschrokken

(Vervolg naar pagina 7)

Honderden ballonnen werden er dinsdag door de kinderen van de badga ten uit Zandvoort los gelaten voor de ballonnenwedstrijd, die begunstigd werd door een straffe wind, die de balonnen landwaarts instuwde.

President Betancourt:

Regime van TRUJILLO oorzaak van onrust in Caraibisch gebied

President Romulo Betancourt van Venezuela heeft gisteravond het „diktatoriale regime" van Hector Trujillo, president van de Dominikaanse republiek, als „de oorzaak van de voortdurende onrust in het Caraibische gebied" aangeduid.

In zijn eerste persconferentie sinds februari zei de president, dat de officiële Dominikaanse radio-omroep nog steeds „de bevolking van de bergen ophitst tot overvallen in de straten van Caracas".

De Venezolaanse president gewaagde voort van communistische steun aan de oproermakers, die dinsdag in Caracas met de politie vochten. In communistische landen zouden, aldus Betancourt, mensen, die ongeoorloofde betogingen houden, niet met traansgasbommen aangepakt worden, maar met iets anders. „Zoals in Hongarije en Tibet is gebeurd."

Eisenhower voor radio en televisie:

Amerikaanse volk moet beschermd worden tegen corruptie in de vakbeweging

President Eisenhower heeft gisteren voor radio en televisie van het Amerikaanse congres geëist dat een wet wordt aangenomen die het volk van de Verenigde Staten beschermt tegen misdadigers, afpersers en corrupte elementen die de vakbeweging zijn binnengedrongen.

Hervorming van de wetgeving op dit punt is een zaak van het grootste belang voor elke Amerikaan en is boven de partijstrijd verheven. „Ik wil alleen maar een doelmatige bescherming tegen bendeleden en oplichters van het volk van Amerika, van de mannen en vrouwen die met hun handen, hun hoofd en hun werkkracht werken om Amerika te maken tot een betere plaats voor hen en hun kinderen", aldus de president.

„Het is mijn oprechte hoop dat het congres volledig gehoor zal geven aan een overweldigende nationale eis", aldus Eisenhower. Tot dusver, zo zei hij, heeft het congres niet voldaan aan de verzoeken die hij heeft gedaan ter bescherming van het Amerikaanse volk.

De senaat heeft zich in april voor een wetsontwerp uitgesproken dat niet doeltreffend is en de commissie voor arbeidszaken van het Amerikaanse huis van afgevaardigden heeft een wetsontwerp opgesteld dat nog minder geschikt is, zei de president. Dit laatste ontwerp stelt ongeveer zeventig procent van de vakbonden vrij van het uitbrengen van verslagen over hun financiën en maakt degenen die de rechten van vakbondsleden schenden straffeloos.

Eisenhower pleitte voor aanneming van een door de democraat Landruk en de republikein Griffin, beiden lid van de commissie voor arbeidszaken van het Huis, ingediend wetsontwerp. Dit ontwerp is volgens de president een goed begin bij het bestrijden van de misbruiken in de vakbeweging.

De president gaf in zijn boodschap tot het Amerikaanse volk, die ongeveer een kwartier duurde, enkele voorbeelden van gewraakte misbruiken.

Ook de voorzitter van het machtige vakverbond AFL-CIO, Meany, heeft gisteren voor de radio zijn oordeel uitgesproken over het ontwerp van Landrum en Griffin, maar in heel andere zin dan de president. Volgens hem zijn de krachten aan het werk die maar een echt doel hebben namelijk afbreuk aan en zo mogelijk vernietiging van de doelmatigheid van de vakbonden. Degenen die hierop uit zijn, grijpen de misbruiken in een kleine minderheid van de bonden aan om de gehele vakbeweging te beteugelen, aldus Meany.

Door aftreden van minister Van den Bergh

NEDERLANDS kabinet al spoedig en onverwacht voor nieuwe moeilijkheid

Het Vrij Volk — Oppositieblad — schrijft:

Om persoonlijke redenen heeft de heer van den Bergh heeft ontslag gevraagd als minister van defensie.

Over deze persoonlijke redenen past het niemand te oordelen. Maar de heer van den Bergh heeft recht ingezien, dat het verstandig en correct was, zich uit zijn functie terug te trekken.

De pers heeft, op enkele uitzonderingen na, over de redenen die de heer van den Bergh tot heengaan hebben genoopt, niet geschreven voordat tot zijn ontslagaanvrage was besloten, hoewel de berichten die in buitenlandse bladen circuleerden, ook hier al eerder bekend waren. Hier of daar is beweerd, dat de Nederlandse bladen onder druk van regeringszijde van publikatie hebben afgezien. Dit is kwaadsprekerij. Er is geen enkel verzoek, in welke vorm dan ook in van welke zijde dan ook, aan de pers gedaan. Iedere hoofdredaktie heeft geheel uit eigen overweging zelfstandig gehandeld. Het is misschien nuttig, dit hier vast te leggen, hoezeer het ook vanzelf spreekt in een land waar de pers onafhankelijk is.

Het kabinet, dat toch al zo moeilijk tot stand is gekomen, staat thans door het aftreden van de heer van den Bergh onverwacht en al te spoedig voor een nieuwe moeilijkheid.

Er moet op korte termijn een opvolger worden gevonden en deze zal dan moeten beslissen of hij de beide staatssecretarissen die met de minister moeten aftreden, wil terugnemen, dan wel door andere van zijn eigen keuze zal willen vervangen.

Het is te hopen, dat de heer De Quay de onverhoeds op zijn dak gevallen voorziting van de formatie snel tot een oplossing zal brengen. Er zijn al moeilijkheden genoeg geweest en in het bijzonder voor de leiding van dit belangrijke departement zijn onzekerheid en wisselvalligheid ongewenst en schadelijk.

— ● —

Volgens in Oran ontvangen berichten hebben Algerijnse opstandelingen ten Westen van Colomb Bechar, aan de Marokkaans-Algerijnse grens, een Frans-Marokkaanse commissie gevangen genomen die een onderzoek zou instellen naar incidenten die zich daar onlangs hebben voorgedaan.

Om op effektieve wijze tegen de misdadigers in Tokio te kunnen optreden en in alle omstandigheden beveiligd te zijn en versterking te kunnen vragen, dragen de politiemannen een draagbare zender-ontvanger bij zich, waarmede zij voortdurend in kontakt staan met het hoofdbureau.

Chroesjtsjefs bezoek aan de V.S.

Aanleiding tot handgemeen tussen Republikeinse afgevaardigden in TEXAS

Een in het staatsparlement van Texas ingediende motie, waarin werd voorgesteld, dat Chroesjtsjef tijdens zijn bezoek aan de Verenigde Staten niet welkom zou zijn in de staat Texas, is aanleiding geworden tot een onparlementair handgemeen tussen twee afgevaardigden van de republikeinse partij, de heren Jerry Sadler en Louis Dugs.

Kort nadat de motie met een verpletterende meerderheid van 135 tegen 15 stemmen was verworpen, riep de jeugdige republikeinse afgevaardigde Louis Dugs uit: „Weer een overwinning voor Chroesjtsjef en zijn trawant, de afgevaardigde Sadler. Sadler wierp zich hierop op Dugas en velde hem met een wel geplaatste rechtse tegen de kaak.

Aan de strijd werd een eind gemaakt door andere afgevaardigden, die zich bij deze gelegenheid als scheidsrechters opwierpen.

Amerikaanse autoriteiten willen onvriendelijkheden tijdens bezoek van CHROESJTSJEF vermijden

In ambtelijke kringen te Washington heeft men de indruk gewekt dat de Amerikaanse autoriteiten met het oog op het aanstaande bezoek van de Russische minister-president, Chroesjtsjef, aan president Eisenhower werken aan een campagne om te verhinderen dat er heel onvriendelijke dingen aan het adres van de Russen worden gezegd.

Vice-president Nixon zei woensdagavond bij zijn terugkeer in de Verenigde Staten dat de Amerikanen even hoffelijk jegens Chroesjtsjef dienen te zijn als de Russen jegens hem zijn geweest. Deze uitlating werd donderdag beschouwd als een erste aanwijzing van een officiële vriendelijkheidscampagne.

In Washington is men verder van oordeel dat Nixon in het bijzonder zal profiteren van een gunstig resultaat van de besprekingen tussen Eisenhower en Chroesjtsjef. Eisenhower en Nixon zullen het volk dan hebben bewezen dat zij als republikeinen in staat zijn de kwestie van de wereldvrede aan te pakken. Nixons kansen op het republikeinse kandidaatschap voor de presidentsverkiezingen en eventueel op verkiezing tot president zouden er zeer door stijgen. Het Amerikaanse volk zal volgend jaar namelijk een nieuwe president kiezen.

President Worosjilof van Rusland en premier Chroesjtsjef hebben boodschappen gezonden aan president Eisenhower. De tekst hiervan werd donderdag door Tass gepubliceerd. Worosjilof zegt in zijn boodschap, die een antwoord is op de brief die Eisenhower hem had gestuurd i.v.m. de Amerikaanse tentoonstelling in Moskou, dat bezoeken over en weer van Russische en Amerikaanse staatslieden zullen bijdragen tot een beter wederzijds begrip en een blijvende vrede op aarde tengevolge zullen hebben.

Chroesjtsjef zegt in zijn boodschap, dat Rusland veel waarde hecht aan Eisenhowers verklaring dat het volk van de V.S. en zijn regering met alle regeringen vriendschappelijke betrekkingen willen aanknopen.

Chroesjtsjef legt er dan de nadruk op, dat het Russische volk en zijn regering niets liever willen dan een grondige wijziging van de internationale betrekkingen op korte termijn. De „koude oorlog" en het wederzijdse wantrouwen dienen zo spoedig mogelijk te veranderen en in een blijvende vrede tussen de landen en volkeren, die politieke, economische, culturele en andere vriendschappelijke banden moeten aanknopen en tot ontwikkeling brengen.

In de boodschap wordt ook nadruk gelegd op de speciale betekenis, die de verbetering van de betrekkingen tussen de V.S. en Rusland zal hebben voor de versterking van de vrede en het wegnemen van de vrees voor een nieuwe oorlog, zo meldt Tass.

Een sigaar blijft toch maar je ware!

„Heinrich", een mooie haan, was de trots van zijn bezitter, een boer uit Neustadt am Rueberberge, in West-Duitsland. En dat niet alleen omdat het inderdaad een mooie haan was, doch ook omdat zijn eigenaar erin geslaagd was hem sigaren te leren roken.

Doch op een kwade dag waren „Heinrich" en een aantal hennen verdwenen, kort gezegd gestolen. De boer ging op onderzoek uit en ja, op een naburige boerderij zag hij zijn eigen „Heinrich".

De politie werd ingeschakeld en voor de rechter werd het onweerlegbare bewijs geleverd. De boer presenteerde Heinrich vol trots een sigaar en de haan liet zich niet onbetuigd: de rookwolken dwarrelden voor de verbaasde ogen der aanwezigen omhoog.

De boer kreeg Heinrich en vrouwelijke aanhang terug. De andere boer bleek het gestolen pluimvee te goeder trouw te hebben gekocht, zodat zijn nadeel beperkt bleef tot het verloren gaan van de koopsom. De dief tenslotte is gevat. Hij kreeg vier weken.

Indien regering aan de Zoavo er om vraagt

Strijdkrachten van Thailand zullen LAOS hulp bieden

De strijdkrachten van Thailand zijn gealarmeerd om direkt Laos te kunnen helpen als de regering van dat land hulp vraagt van de zuid-oost-Aziatische verdragsorganisatie, zo heeft generaal Kittkarchorn, vice-premier en minister van defensie van Thailand, gisteren verklaard.

Hij zei, dat Laos in het gebied van de ZOAVO ligt, ook al is het geen lid van de organisatie. De minister voegde hier evenwel aan toe, dat Laos nog niet om hulp heeft gevraagd.

De woordvoerder van het Britse ministerie van buitenlandse zaken heeft donderdag op zijn dagelijkse persconferentie verklaard, dat Engeland binnenkort „voorstellen van opbouwende aard" zal doen met betrekking tot de toestand in Laos.

In antwoord op een vraag verklaarde hij het eens te zijn met het donderdag in de „Times" geuite denkbeeld om waarnemers van de Verenigde Naties naar Laos te zenden, waar thans, in de noordelijke provincies, gevechten worden geleverd tussen regeringstroepen en communisten.

De woordvoerder wilde niet zeggen tot wie Engeland zijn voorstellen zal richten. Hij bevestigde, dat Groot-Britannië gekant is tegen een weer bijeen roepen van de uit vertegenwoordigers van drie staten — India Canada en Polen — samengestelde internationale bestandscommissie voor Laos, die na de in 1954 te Genève gehouden conferentie over Indo-China in functie is geweest, doch geruime tijd geleden uiteen is gegaan.

Koningin Elisabeth in blijde verwachting

Koningin Elizabeth van Engeland verwacht begin volgend jaar een kind, zo is vandaag officieel door het paleis van Buckingham bekendgemaakt.

De Koningin zal geen openbare verplichtingen meer aangaan. Zij is direct na haar terugkeer uit Canada door haar artsen onderzocht. Haar gezondheidstoestand is goed, aldus een verklaring van de secretaris van de koningin, Colville. De koningin en de prins, die reeds twee kinderen hebben — Prins Charles en Prinses Anne — hebben altijd naar meer kinderen verlangd en zijn zeer gelukkig dat er een derde kind verwacht wordt, zo voegde hij hieraan toe.

Hammarskjoeld naar Latijns - Amerika

De algemene sekretaris van de V.N., Hammarskjoeld, zal van 24 augustus tot 4 september een bezoek brengen aan vier Latijnsamerikaanse landen. Hammarskjoeld vertrekt op 23 augustus uit New York. Hij zal achtereenvolgens een bezoek brengen aan Argentinië, Paraguay, Uruguay en Brazilië.

Ex-keizerin Soraya verblijft voor een bezoek van ongeveer een maand in Noordwijk-aan-Zee. Zij is vergezeld van haar moeder en broer. Samen met prins Byra verkende zij de omgeving te paard.

Winnaars literatuur prijsvraag bekend gemaakt

In het Cultureel Centrum had gisteravond de bekendmaking plaats van winnaars van de literaire prijsvraag.

De heer Bennebroek Gravenhorst sprak een inleidend woord, waarbij hij opmerkte, dat het aantal inzendingen — voornamelijk die in het Papiaments — was toegenomen. Hij wees er voorts op, dat in afwijking van de vorige keer de prijzen niet werden bepaald per taal, maar per categorie. Spreker bracht dank uit aan de regering voor de verleende financiële steun. De regering van de Nederlandse Antillen had namelijk duizend gulden ter beschikking gesteld, terwijl het resterende bedrag door het Cultureel Centrum Curaçao was opgebracht. De heer Goilo, een der jruyvoorzitters, bracht hierna dank uit aan het C.C.C. voor de organisatie. Hij vond het jammer, dat de prijzen slechts beperkt waren, daar er ditmaal vele aardige inzendingen waren opgestuurd.

Hierna werden de enveloppen geopend en de prijswinnaars bekendgemaakt. De heer Elis Juliana droeg tot slot enkele gedichten en herinneringen van het Curaçao van vroeger voor.

De prijswinnaars waren:

Categorie A (novellen en korte verhalen)
1e prijs: Frank J. Schoop
2e prijs: Guillermo Rosario
3e prijs: Cornelis Raphaela

Extra prijzen werden toegekend aan dr. C. Goslinga en P.A. Jessurun.

Categorie B (toneelstukken, dialogen en hoorspelen)
1e prijs: Eddy Pietersz
2e prijs: Maria de Abbad
3e prijs: Charles Corssen

Categorie C (dichtbundels en poëtische proza)
1e prijs: Chris Engels
2e prijs: Tharsicio Kwiers
3e prijs: P.A. Jessurun

Categorie D (herinneringen aan het Curaçao van vroeger)
1e prijs: Guillermo Rosario
2e prijs: Guillermo Rosario

Categorie E (vertalingen en bewerkingen van toneelstukken in het Papiaments.)
1e prijs: Frank Schoop
2e prijs: Tharsicio Kwiers
3e prijs: Eddij Pietersz

Elke eerste prijs werd beloond met honderdvijftig gulden, de tweede en derde prijzen respectievelijk met honderd en met vijftig gulden.

EMMASTAD

Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curacao N V.

Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 - 23.30 tel. 2307
J. H. Jung 23.30 - 07.00 " 3353
b.g.g. " 2400

Afdeling Personeel
J. D. Plantijn, Punta Gardónweg tel. 0-43351. B.g.g. nadere inl. tel. 240

Materialen
J. Hammoud tel. 0-23338, b.g.g. 240
CSM-Rederij-Scheepsagentschappen
N. Schermer tel. 3354

Medical Department
8 8 (12.30) - 10 8 (07.00) Dr. Stoll, tel. 3118, b.g.g. 2409 2289.

Weekendwacht Suffisantdorp
J. Wessel, tel 4523, b.g.g. tel 2400.

Theater Asiento

„Kindervoorstelling — 7 jaar.

Societeit Asiento

Op vrijdag, 7 augustus, des avonds om 20 00 uur precies, Jeugdvoorstelling van Peter Pit en Peter Hattum Einde van de voorstelling te ca. 22.30 uur.

N.B. In verband met het bovenstaande is de jeugdfilmvoorstelling, in Theater Asiento, zoals aangekondigd in de Emmastadberichten van deze week, komen te vervallen.

Aanbesteding

Openbare inschrijving voor de levering van gegalvaniseerde naadloze stalen waterleidingsbuizen.

Vier inschrijvers:
1. Prospero Bais en Co. ƒ 8252.—; 2. S. E. L. Maduro & Sons ƒ 5550,47; 3. F. Vreugdenhil ƒ 5693,15; 4. Industrie en Handelmij Kooyman N.V. ƒ 5857,52.

-o-

Openbare inschrijving voor de levering van voertuigen ten behoeve van de dienst Openbare Werken.

Vijf inschrijvers:

P. E. Portillo voor één asfalttruck International ad ƒ 19.050, één truckchassis International ad ƒ 7850.

R. E. Yrausquin & Sons voor één asfalttruck Ford ad ƒ 16.050; één watertruck Ford ad 14.295; één truck chassis ad 7955.

E. Moreno Brandao & Sons voor één asfalttruck Chevrolet ƒ 18.683; één watertruck Chevrolet ad ƒ 15.283; één truck chassis Chevrolet ad ƒ 7799.

Cur. Motors Ltd. voor één asfalttruck Dodge ad ƒ 15.629; één watertruck Dodge ad ƒ 11.502; één truck chassis ad ƒ 7796 met een alternatieve prijs van ƒ 7621;één asfalttruck DAF ad (Nederlands courant) ƒ 40.784, en een alternatieve prijs van Nƒ 42.474; één watertruck DAF ad Nƒ 31.571, en een alternatieve prijs van Nƒ 33.260; één truck chassis Daf ad ƒ 17.969 en een alternatieve prijs van ƒ 19.644.

Technisch en Algemeen Handelsbureau N. A. voor één watertruck Geesink ad ƒ 18.975, met een alternatieve prijs van ƒ 18.150, een tweede alternatieve prijs van ƒ 17.950 en een derde alternatieve prijs van ƒ 18.050.

Amsterdamse Beurs

Bij een middelmatige handel waren aandelen Unilever vandaag zeer vast. Ook de overige internationale waarden konden goed meekomen behalve Kon. Olies die iets lager noteerden. Scheepvaarten actief en opnieuw vast. Van de Cultures Amsterdam Rubbers Delies en HVAs vast Senembach echter iets lager. Staatsfondsen door elkaar vast.

Kon. Olie 170.65
Unielever 615½
Philips 669¾
Philips pref 265
AKU 394 3/8
Scheepvaartunie 145½
KNSM 163¼
KPM 126½
Ned. Handelmij —
Nat. Handelsbank 157
HVA 156 7/8
Amsterdam Rubber 95½
Deli Mij 181.70
3 pct Nederl '47 94 7/16
HAL 168
Walvisvaart 118 ¾
A'damse Bank 364½
HBU cert 259
Billiton 2e 320
Overzeese Gas 266
Borsumij 75
Lindetevens 140
Rotterd. Bank 324¾
Curacaose Hmij 176¼
WM Muller 325
KLM 127.50
Hoogovens 573
Nievelt Goudriaan 140½
Excelsior 144
Ant Brouwerij 226¾
Rott Lloyd 146½
Stokvis RS 184¾
Lening Ned. Ant 100
Bank Ned gem 3½ pct '58/59 100
Bank Ned gem 6 pct 1957 110 15/16
Bank Ned gem 5¼ pct 1958 104¼
4¼ pct Nederl 1958 98 1/32
ANP-CBS Beursindices
Intern Concerns 454.04
Industrie 229.95
Scheepvaart 159.80
Banken 202.19
Indon. Fondsen 136.25
Algemeen 315.26

AGENDA

VANDAAG:
CINELANDIA: 7-00 en 9.00 uur:
„A time to love, and at time to die" in het engels met spaanse tekst.
ROXY 7.00 en 9.00 uur:
„Old Yeller" in het engels met spaanse tekst.
WEST-END 7.00 en 9.00 uur:
„Party girl" (La rosa del hampa)
CARIBE 8.00 uur:
„Ana Karenina".
ROYAL 8.00 uur:
„El mejor gatillo" (Toughest gun in tombstone).
THEATER ASIENTO:
„Calabuis" Kindervoorstelling.
CULTUUR CENTRUM CURACAO:
8.30 „Der Hauptmann von Copenick" (Duitsland 1956).
MORGEN
CINELANDIA 7.00 en 9.00 uur:
„A time to love, and a time to die" in het engels met spaanse tekst.
ROXY 7.00 en 9.00 uur:
„Old Yeller" in het engels met spaanse tekst.
WEST-END 7.00 en 9.00 uur:
„Old Yeller" in het engels met spaanse tekst.
THEATER ASIENTO
„Kathy'O" (cinemascope).

New Yorkse Beurs

Hoewel aan de koersdaling op de Newyorkse effectenbeurs gistermorgen een einde kwam bleek het herstelvermogen niet groot te zijn.

Rond het middaguur wogen fractionele stijgingen en dalingen tegen elkander op. Men is in beurskringen van mening, dat de bezoekenuitwisseling tussen Eisenhower en Chroestjsjef enige ontspanning in de koude oorlog tot stand zou kunnen brengen. In de namiddag bleken vooral defensiefondsen onder verkoopdruk te staan waarbij de zgn Elektronische fondsen koersdalingen tot vijf punten boekte. De markt sloot prijshoudend. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1204, waarvan hoger 429, lager 533. De aandelenomzet bedroeg 2.610.000 en de obligatieomzet 5.390.000. De koersen waren:

American Tel and Tel 80
Anaconda Copper 63 5/8
Bethlehem Steel 56 1/4
Dupont de Nemours 271
Generals Electric 80 7/8
General Motors 56 7/8
International Tel and Tel 35 1/2
Royal Dutch 45
Shell Oil 82 1/4
Standard Oil of New Jersey 53 5/8
U S Steel 103 1/2
Canadian Pacific 29 1/4
International Nickel 105 1/4
Royal Dutch Am. Shares 74 1/4 b.
KLM 32 3/4
Aluminium Co 108 1/4
Dow Jones 671.98.
Koers van de Hollandse Overzee Belegging Trust Nieuwe koers 28.07.

Biezondere frankeerzegels t.b.v. Stichting Monumentenzorg

Met ingang van 16 september 1959 zal, zolang de voorraad strekt, doch uiterlijk tot en met 15 december 1959, een serie bijzondere frankeerzegels worden uitgegeven met toeslag ten bate van de stichting Monumentenzorg op Curaçao. De serie bestaat uit vijf waarden, elke waarde met een afbeelding van een bestaand oud landhuis op Curaçao.

De waarden zijn 6, 7½, 15, 22½ en 25 cent. De toeslag bestaat uit de volgende bedragen:

voor de zegel van 6 c. .... 1½ c.
" " " " 7½ " .... 2½ "
" " " " 15 " .... 5 "
" " " " 22½ " .... 7½ "
" " " " 25 " .... 7½ "

Alle zegels zijn uitgevoerd in vier kleuren offset, nl. geel, blauw, rood en zwart. De ontwerpen zijn van de hand van de Heer André van der Vossen te Overveen alsmede de tekst en waarde-cijfers.

Het zegelformaat is 34.125x30 mm. De zegels zijn zowel in het binnen- als het buitenlands verkeer voor frankering geldig tot 31 december 1960 te middernacht.

Tussen 15 december 1959 en de datum waarop zij hun geldigheid voor frankering verliezen, zullen zij voorts zolang de voorraad strekt, voor filatelistische doeleinden aan de speciaal daarvoor aangewezen loketten verkrijgbaar worden gesteld.

Op de eerste dag van uitgifte zullen de enveloppen uitsluitend gefrankeerd met deze zegels, voorzien worden van een bijzondere stempel-afdruk.

De Heer en Mevrouw:
MEESTERS—SWINKELS
geven met vreugde kennis van de geboorte van hun dochter;
Karlijn
Cur. 6 aug. '59
tijdelijk St. Elisabeth Gasthuis kamer 130
Schubappelweg 45.

—x—

De Amerikaanse pianist Liberace heeft een vervolging doen instellen wegens smaad tegen de Britse acteur Jimmy Thompson en de productieleiders en schrijver van de revue „For Amusement only", waarin Thompson het optreden van de pianist pariodieert.

In de Verenigde Staten stegen lonen en prijzen

(Van een speciale medewerker)

De economische opleving in de Verenigde Staten heeft de laatste tijd nog steeds niet aan kracht ingeboet. Toen het herstel in het voorjaar 1958 begon, was de voornaamste stimulans gelegen in het hoge niveau der overheidsuitgaven en de gunstige ontwikkeling van de bouwnijverheid en wat laatstgenoemde sector betreft in hoofdzaak de woningbouw. In de loop van dit jaar zijn daar als nieuwe stimulerende factoren bij gekomen de vergroting van de consumentenuitgaven en een opleving van de investeringen in vaste activa en voorraden.

In de maand juni heeft — dank zij de gunstige economische ontwikkeling — het aantal werkende personen een nieuw hoogterecord van 67,3 miljoen bereikt, hetgeen 1,3 miljoen personen meer was dan in mei. Daarmede werd het vorig hoogterecord van 67,22 miljoen personen van juli 1957 (kort vóór het begin van de jongste recessieperiode) overschreden. Het aantal werklozen nam daarentegen in juni met 590.000 toe in vergelijking met de voorafgaande maand en beliep zodoende 3.980.000. Deze tegengestelde ontwikkeling van de werkende personen en werklozen is vooral veroorzaakt door het feit, dat een groot aantal personen de scholen verliet en een werkkring zocht.

Dat de gunstige ontwikkeling van de bouwnijverheid nog steeds een krachtige steun is voor de economie in de V.S. blijkt duidelijk uit de jongste gegevens, welke daaromtrent bekend zijn geworden. De waarde va nde nieuwbouw in juni bereikte een hoogterecord van circa $ 5 miljard, hetgeen $ 400 miljoen meer was dan in mei jl. en $ 600 miljoen hoger dan in juni 1958. Voor het eerste halfjaar 1959 kwam het totaal na seizoenscorrecties uit op $ 55.1 miljard tegen $ 49.1 miljard in het kalenderjaar 1958. Het feitelijke totaal van de eerste zes maanden 1959 bedroeg $ 24.9 (21,7) miljard. Het grootste deel van de toeneming kwam voor rekening van de woningbouw.

Krappere hypotheekmarkt

De vraag, die thans velen bezig houdt is: Hoe zal de woningbouw zich in de toekomst ontwikkelen. Er is op de hypotheekmarkt n.l. een duidelijke verkrapping ingetreden. In verband hiermede wordt zowel in regeringskringen als in de bouwnijverheid rekening gehouden met een vermindering van de woningbouw voor particuliere rekening. Dat hypotheken moeilijker te verkrijgen zijn, valt gezien de verkrapping welke zich op de geld- en kapitaalmarkt heeft voorgedaan, niet te verwonderen. Deze verkrapping is een gevolg van het feit, dat de economische opleving de vraag naar krediet van de zijde van handel, industrie en overheid heeft doen toenemen. Daarbij komt dat het publiek onder invloed van het economisch herstel bereid was, zijn aankopen op afbetaling uit te breiden.

In mei jl. stegen de consumentenkredieten i nde V.S. met $ 874 miljoen en na seizoencorrecties met $ 545 miljoen. Daardoor bereikte het totaal van het uitstaande consumentenkrediet eind mei jl. een niveau van 45.79 miljard, hetgeen $ 2.8 miljard hoger was dan op het overeenkomstige tijdstip van het vorig jaar. De toeneming in de laatste twaalf maanden kwam in hoofdzaak voor rekening van het lopende jaar. De stijging van de consumentenkredieten werd voor het grootste deel veroorzaakt door een stijging van de afbetalingskredieten en wel in het bijzonder door die van auto's. Het trekt de aandacht, dat de autoafbetalingskredieten toenamen, terwijl de aflossingen op oude afbetalingskredieten voor auto's stegen. Per eind mei jl. viel het totaal der consumentenkredieten uiteen in $ 35.03 (32.91) miljard afbetalingskerdieten en $ 10,76 (9.07 miljard andere kredieten.

Niet alleen het feit, dat hypotheken minder gemakkelijk zijn te krijgen, maar ook de rentestijging zal de woningbouw voor particuliere rekening ongunstig beïnvloeden. Voor de door de Veterans Administration gegarandeerde hypothecaire kredieten voor woningen voor oud-strijders bedroeg de maximum rente tot voor kort 4¾ pct. Zij is echter noodgedwongen tot 5¼ pct. verhoogd en in deskundige kringen is men van mening, dat een verdere verhoging wel niet lang zal kunnen uitblijven. Het afgelopen jaar hebben deze hypothecaire kredieten in belangrijke mate tot de opleving van de woningbouw bijgedragen. Indien de verwachte vermindering van de woningbouw intreedt, zal hiervoor vermoedelijk de toeneming van de nieuwbouw van fabrieken, kantoorgebouwen en winkels een zekere compensatie kunnen opleveren, aangezien de investeringen in vaste activa dit jaar in tegenstelling met de aanvankelijke verwachting een behoorlijke uitbreiding zullen ondergaan.

Stimulans van investeringen en voorradenstijging

Kort geleden raamde een overzicht van het Departement van Handel en de Securities and Exchange Commission, dat de nieuwe investeringen ongeveer 7 pct. hoger zouden uitvallen dan die van 1958. Begin juli sprak men in regeringskringen in Washington echter al van de mogelijkheid, dat de toeneming zelfs 10 pct. zou bereiken, mits een staking in de staalindustrie geen roet in het eten zou gooien. Vooral in de industrie voor duurzame goederen is de toeneming groot. In de industrie van niet-duurzame goederen is de ontwikkeling der investeringen minder gunstig. De toeneming der investeringen in vaste activa is opvallend, aangezien in het begin van het jaar nog in allerlei publicaties op de bestaande grote onbenutte produktiecapaciteit werd gewezen. Maar in een periode van opleving plegen in de V.S. investeringsplannen nog al eens snel een verandering te ondergaan, omdat de ondernemers zich dan dikwijls op een lang aanhouden van de hausse baseren.

In de loop van dit jaar zijn de voorraden constant toegenomen, eèn verschijnsel dat in verband met de toeneming van de afzet geen verwondering behoeft te wekken. Het totaal van de voorraden van industrie en handel nam in februari met $ 700 miljoen, in maart met $ 1.1 miljard en in april met $ 1 miljard toe. Volgens de First National City Bank zou er nog veel ruimte zijn voor een verhoging van de voorraden.

Eind april bleven de voorraden $ 4 miljard beneden hoogterecord van voor de recessie, terwijl de verkopen $ 2,6 miljard boven het hoogtepunt van vóór de recessie lagen. Om de gemiddelde verhouding van voorraden tot verkopen van de laatste tien jaar te bereiken, zouden de voorraden van industrie, groot- en detailhandel nog met $ 7 miljard moeten stijgen.

Gezien de vrees voor inflatie is de ontwikkeling van het prijsniveau van groot belang. In een bericht uit Washington werd vorige week gemeld, dat de stabiliteit van de industriële groothandelsprijzen in de laatste drie maanden in zekere zin bemoedigend zou zijn. De totale groothandelsprijzenindex (incl. landbouwproducten en voedingsmiddelen) was gelijk aan die van een jaar geleden en 1 pct. lager dan het hoogtepunt van april 1959. De industriele groothandelsprijzen stegen echter van 125.3 in juli 1958 tot 128.3 in april 1959 (basis 1947 = 100). En dat is minder mooi. Landbouwproducten en voedingsmiddelen liepen gelukkig terug. De index van de landbouwproducten daalde van 95 begin juli 1958 tot 88.8 begin juli 1959 en die van bewerkte voedingsmiddelen van resp. 112.7 tot 107.

De regering Eisenhower is over de prijsontwikkeling geenzins gerust. Evenmin als in de recessie van 1953-55 zijn in de recessie van 1957-58 noemenswaardige prijsdalingen tot stand gekomen. Eisenhower heeft enkele maanden geleden een commissie benoemd van vijf ministers en de heer Saulnier (Chief Economic Adviser van de president), die de middelen tot bestrijding van de inflatietendens moet aanwijzen. Het eerste rapport is deze maand verschenen. Daarin wordt o.a. betoogd, dat de economie van de V.S. thans op een kritiek punt is aangeland, dat dringend maatregelen eist tot voorkoming van de inflatie en een gezonde en voortgezette economische groei verzekert.

Lonen en prijzen

Een krachtige economische groei heeft in de Ver. Staten steeds prijsstijging veroorzaakt. De omvang van de prijsstijging was echter in de verscheidene hausseperioden uiteenlopend. De bovengenoemde regeringscommissie is van oordeel, dat in de jongste periode van economische opleving het proces van prijsstijging reeds is begonnen, daar de prijzen van industriële produkten reeds sinds april 1958 geleidelijk zijn opgelopen.

Ook de prijzen van talrijke consumptiegoederen en diensten zijn constant gestegen. In de kosten van levensonderhoud is zulks nog niet tot uitdrukking gekomen, omdat de voedingsmiddelen, welke in vele gevallen een dalende tendens vertoonden, de stijgingen gedeeltelijk compenseerden. De laatste tijd stijgt de index van de kosten van levensonderhoud echter weer.

De loonontwikkeling geeft tot ongerustheid aanleiding. De Amerikaanse correspondent van de Fin. Times wees er deze week in een artikel op, dat al vóór het begin van de loononderhandelingen in de staalindustrie was gebleken, dat 1959 een jaar van verdere loonsverhogingen zou zijn. De meeste loonsverhogingen, welke tot dusver in het lopende jaar tot stand kwamen, beliepen ongeveer 3 à 4 pct. In de bouwnijverheid bedroegen de verhogingen 4.5 pct. Nu komen nog de loonsverhogingen in de staal- en aluminiumindustrie, die weer van grote betekenis zijn voor de lonen in andere sectoren.

Gezien de strijd tegen de inflatie, welke de regering Eisenhower al lang voert, spreekt het van zelf, dat de bovengenoemde commissie ernstig waarschuwt tegen de gevolgen van ongemotiveerde loonsverhogingen en dat zij wat de staatsfinanciering betreft de opheffing van de maximumgrens van 4¼ pct. voor langlopende staatsfondsen noodzakelijk acht, daar de financiering met uitsluitend kortlopend papier uitgesproken inflationistisch is.

Hoe de invloed van de staalstaking op de industriële produktie in de V.S. zal zijn, moet natuurlijk worden afgewacht. De meningen hierover lopen uiteen. Sommigen verwachten een zeer ongunstig effect. Anderen wijzen er echter op, dat de stakingen van 1952 en 1956 slechts een daling van de totale produktie der industrie met 5 pct. t.o.v. het niveau van vóór de staking veroorzaakten. Na elk der beide stakingen herstelde de economie zich snel en binnen enkele maanden werden nieuwe produktierecords bereikt.

Algerijnse gevangenen in Frankrijk Hongerstaking geëidigd

De Algerijnse politieke gevangenen in Frankrijk hebben hun hongerstaking, die zestien dagen geleden begon, beëindigd, nadat hun eisen waren ingewilligd, aldus meldt Reuter. De gevangenen protesteerden tegen mishandeling van vijf gevangenen, die volgens een officiële lezing klappen hadden opgelopen toen bewakers hun cel, waarin zij zich hadden gebarricadeerd, bestormden. Voorts eisten zij een behandeling als politieke gevangenen.

Maître Beauvillard, de advokaat van Mohammed Ben Bella, de vicepresident van de „Algerijnse regering in ballingschap", die zelf op een eiland voor de Franse Atlantische kust gevangen zit, verklaarde, dat de autoriteiten ermee hebben ingestemd de Algerijnen niet als gewone misdadigers te behandelen. Zo zullen zij van het internationale Rode Kruis pakjes mogen ontvangen en voorts drie kranten per week kunnen krijgen. Van deze kranten zijn de communistische „Humanité" en de communistisch gezinde „Libération" uitgesloten.

Volgens officiële ramingen zijn er 1500 tot 2000 gevangenen in hongerstaking geweest, doch volgens de advokaten van de Algerijnen waren het er ongeveer 5000. Verscheidenen van hen zijn er slecht aan toe en moesten naar een ziekenhuis worden overgebracht. De hongerstaking begon op 16 juli in de gevangenis van Fresnes te Parijs.

Churchill's biografie

De levensgeschiedenis van Sir Winston Churchill zal worden verteld op het Amerikaanse televisiescherm. Althans de plannen van Jack Le Vien, een Amerikaan, die tijdens de laatste wereldoorlog bij generaal Eisenhower was gedetacheerd als persofficier, kunnen worden verwezenlijkt.

Voor Sir Winston met het jacht van Onassis een vakantietrip ging maken, heeft Le Vien, die thans filmproducent is, twee bezoeken gebracht aan Chartwell om zijn plannen te bespreken.

„Er staat nog niets definitief vast", verklaarde hij later, „maar het ligt in mijn bedoeling om 234 korte films te maken, zodat de hele tv-biografie van Sir Winston over zes jaar kan worden verdeeld. Ik wil beginnen met hem te laten zien in de loopgraven tijdens de eerste wereldoorlog en dan zijn levensloop te volgen tot op de huidige dag. Daarbij zal ik gebruik maken van officiële documentaires, journaals en films, die tijdens de laatste oorlog door de geallieerden en door de Duitssers zijn gemaakt. Daaraan zal ongeveer 25 procent film worden toegevoegd, die speciaal voor deze gelegenheid is opgenomen. Het geheel zal in alle talen worden nagesynchroniseerd.

Ik hoop de hertog van Windsor te laten zien, als hij afstand doet van de Britse troon en verder opnamen van Lord Montgomery in Afrika en van Harry Truman op de conferentie van Potsdam. De hele film door zal Sir Winston Churchill optreden, want hij is tenslotte de architekt van deze nieuwste geschiedenis."

—x—

In het Noord- en Zuidpoolinstituut te Leningrad is een dieptekaart van het Noordpoolbassis vervaardigd die van belang kan zijn voor de bestudering van stromingen en het opgeven van ijs-omstandigheden.

Rapport Nederlands-Zuidafrikaanse Vereniging

Afrikaner verwacht meer belangstelling voor zijn stamverwante „broeder"

Het gaat de immigranten opvallend goed in de Unie

De Nederlandse emigrant in Zuid-Afrika lijkt overwegend geconcentreerd op het eigen materieel bestaan. Zijn aandacht richt in de eerste plaats op het handhaven of verbeteren van zijn economische positie, vaak tot teleurstelling van de Afrikaner. Dis is een der opmerkingen in een rapport, dat de administrateur van de Nederlands-Zuidafrikaanse Vereniging te Amsterdam, jhr. mr. K. E. O. von Bose, heeft opgesteld over zijn recentee oriëntatiereis door de Unie en door de federatie van Rhodesia en Nyassaland.

De Afrikaner, zo staat in het rapport te lezen, verwacht meer belangstelling van zijn stamverwante „broeder" voor al datgene op politiek-maatschappelijk terrein, waarmee hij is opgegroeid en waarin hij leeft. Doch de Afrikaner en de immigrant verwachten van elkander te veel. De Unie en Nederland hebben de laatste decennia te zeer verschillende levens geleid. Het proces van een samengroeien verloopt zeer langzaam.

De Nederlander ginds gaat het opvallend goed, zo heeft jhr. Von Bose geconsateerd. Niet allen bereiken toppen, doch nagenoeg iedereen haalt een niveau, waar men in Nederland aan toe zou zijn gekomen. Met name de emigrant die in de bouw ging, is zeker niet het slechtste af.

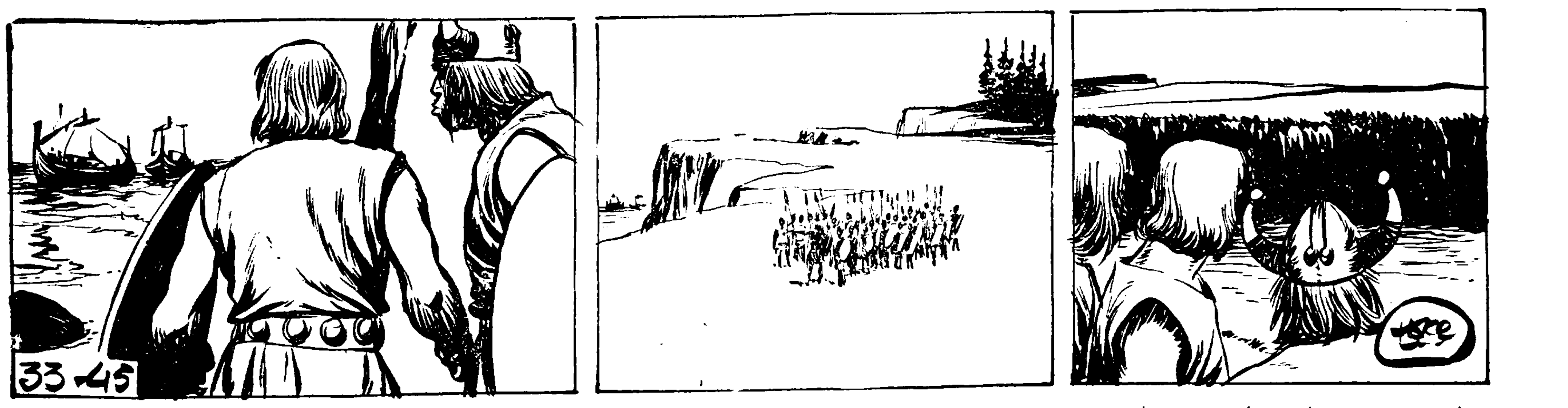
De protestantse kerken in de Unie dragen in hoge mate bij tot bevordering van de aanpassing van de Nederlander op een breed terrein. Zij doen, evenals haar sociale organisaties, voortreffelijk werk.

Een zekere onrust heeft mr. Von Bose bemerkt ten aanzien van emigranten van katholieke huize. „Men vreest in Afrikaanse kring dat hun aantal wel te zeer zal stijgen," aldus het rapport.

Ten aanzien van de beperking der toelating van emmigranten in de Unie tot voornamelijk vakarbeiders, wordt in het rapport gezegd, dat velen dit wel anders willen. Met name de immigratie van landbouwers zou behoren te worden gesteund, doch hier komt politiek in het spel. De intellectueel vindt niet gemakkelijk plaatsing. Men vreest voorts mislukkingen en kritiek in eigen land.

Jhr. Von Bose acht het persoonlijk verantwoord de emigratie naar de Unie te ondersteunen. Er ligt voor velen daar een goede toekomst. Hij zegt, dat zijn zorg over de toekomst van het land niet zo groot is dat hij de Unie als emigratieland wil afschrijven.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

33—45. — Hijgend waadt Eric aan land waar zijn mannen hem reeds wachten. Er wordt niemand vermist en ongelukken op enkele kleine verwondingen na, zijn er evenmin. In spanning slaat Eric het gedrag der twee piratenschepen gade. Ze kruisen nog even heen en weer voor de kust, maar het is duidelijk, dat ze de achtervolging opgegeven hebben.

„En nu moeten we als een haas proberen de haven te bereiken voor de vloot daar uitvaart", zegt Eric. „Als we geen tegenslag hebben, kunnen we het net halen."

Ze zetten er flink de pas in en de eerste dag schieten ze goed op. Maar de volgende morgen zijn ze nauwelijks enkele uren onderweg, als Eric eensklaps stil staat.

„Ik vreesde het al", mompelt hij, wijzend op de brede zee-arm, die hier diep landinwaarts reikt. „Wie weet wat voor een omweg we moeten maken om op de andere oever te komen en deze weg kan ons lang genoeg ophouden om ons de vloot te doen missen."

Zandvoort maakt zich gereed voor de wereldkampioenschappen wielrennen

Vooraanstaande renners bedanken voor plaats in nationale ploegen

De wereldkampioenschappen wielrennen kan men telken jare wel zo ongeveer beschouwen als een afscheid van de zomersporten en een begin van de wintersporten.

Het merkwaardige is wel, dat alleen de wielersport een jaarlijks terugkerend toernooi om de wereldtitels kent. Geen enkele andere tak van sport kan zich, wat dat betreft, meten met de wielersport, of het zou moeten zijn de autorensport, waarbij het evenwel meer aankomt op het materiaal dan op de mens.

Er zijn andere takken van sport, die met een zekere afgunst kijken naar de wielrenners. Zwemmen en atletiek bijvoorbeeld kennen om de twee jaren of wel een Olympisch of wel een Europees kampioenstoernooi. Van wereldkampioenschappen is daar bij echter geen sprake en uit de leidende kringen van de atletiek- en de zwemwereld heeft men dat nog onlangs onder de ogen trachten te brengen van het bestuur van het Internationale Olympische Comité. Men is daarbij zelfs uitgegaan van de gedachte, dat het niet overdreven of ongemotiveerd kon worden genoemd, als uit de opbrengst van het Olympische toernooi een zeker bedrag zou worden toegekend aan de internationale atletiek- en zwemfederaties.

Natuurlijk wilden de wijze heren van het IOC daar niets van horen, doch op de achtergrond stond dan toch maar de dreiging van in het bijzonder de atletiekfederatie niet meer mee te doen aan de Olympische Spelen, doch zelf wereldkampioenschappen te gaan organiseren!

Voor Rome 1960 geldt dat weliswaar nog niet, maar wat niet is, kan zeker wel komen. Tennis, dat aanvankelijk toch ook deel uitmaakte van het Olympische programma, heeft immers afdoende bewezen de Spelen niet nodig te hebben. Wimbledon is er nu elk jaar en de Olympische Spelen zijn er maar een keer per vier jaren!

Geheel los van dat alles zijn er dus elk jaar wereldkampioenschappen in de wielersport. Goed beschouwd zou men een dergelijk toernooi in vele takken van sport kunnen organiseren, doch nu juist niet in de wielersport. Het gaat hierbij immers voornamelijk om beroepsrenners, zelfs als er sprake is van amateurs. Het toernooi wordt steevast gehouden in augustus, derhalve op het einde van de zomer. Weliswaar zijn er in verscheidene landen winterbanen, doch zuiver materieel geredeneerd is er na augustus niet zo heel veel gelegenheid meer een wereldtitel in klinkende munt om te zetten. En als het eenmaal voorjaar is geworden, och, wie herinnert zich dan nog de wereldkampioenen van vorig jaar?

Zo op het oog lijkt het, dat een beroepsrenner er alle belang bij zou hebben zijn titel ten minste twee jaren te behouden, teneinde er uit te kunnen halen, wat er in zit. Toch is de praktijk heel anders. Het publiek is er aan gewend geraakt, dat er elk jaar een kampioenstoernooi is en vrijwel elk jaar ook andere kampioenen zijn. Een wereldtitel zou stellig geen twee jaren waardevast blijken te zijn. Evenmin als bijvoorbeeld in de voetbalwereld. Steeds opnieuw moet men als renner of als club de mensen door nieuwe daden overtuigen van zijn of haar kracht.

De UCI, de internationale wielerfederatie, wijst elk jaar een ander land aan voor de organisatie van het toernooi. Die toewijzing berust vaak op een aardig brokje wielerpolitiek en wordt daarom doorgaans niet in de vergadering, doch in de wandelgangen beslist. Soms zelfs wordt zij verkocht, gelijk Frankrijk al een keer heeft gedaan ten opzichte van Italië en Luxemburg met België.

De UCI tenslotte wijst de organisatie toe aan een nationale wielerbond, doch dat wil niet zeggen, dat die bond zelf inderdaad als organisator optreedt. Op zijn beurt maakt die bond er doorgaans een handelszaak van en meer in het bijzonder met betrekking tot de wegwedstrijden voor amateurs en professionals.

Zo betaalde Valkenburgs Belang zowel in 1938 als in 1948 aan de KNWU een garantiesom voor de organisatie van de wegwedstrijden op de beruchte Cauberg. Toen dan ook vorig jaar de wereldkampioenschappen 1959 definitief aan Nederland werden toegewezen, rekende men in het buitenland al bij voorbaat op de Cauberg. Om meer dan een reden zelfs. Want behalve een groot sportief succes leverden die wedstrijden te Valkenburg ook nog een fors batig saldo op, waarvan een belangrijk deel werd verdeeld over de deelnemende landen.

Valenburg kreeg sinds 1938 elk jaar de strijd om de nationale titel en Valkenburg rekende daarom eveneens op het wereldkampioenschap. Weliswaar is Valkenburg een vacantiecentrum, dat in de zomermaanden de extra belangstelling voor een groot sportevenement moeilijk kan opvangen, doch zowel in 1938 als in 1948 had men de moeilijkheden van logies enzovoorts weten op te lossen. Een keer in de tien jaren moet dat immers wel kunnen.

Het zou stellig ook ditmaal zijn gelukt, doch de KNWU bleek geheel andere plannen te hebben. Zij wendde zich af van Valkenburg en gaf de voorkeur aan Zandvoort. Het gemeentebestuur was bereid een ton te geven voor de organisatie en een stichting zorgde voor de rest.

Toen men daarvan kennis nam in het buitenland, bekoelde de geestdrift aanmerkelijk. De commissie van de UCI, die het parcours, dat er overigens nog niet was, kwam keuren, leverde een twijfelachtig rapport in. De KNWU bezwoer weliswaar, dat de zeewind en de vochtige temperatuur grote moeilijkheden zouden blijken te zijn, doch de commissie en vooral het Italiaanse lid, Alfredo Binda, zag alleen maar, dat het parcours vlak was en daarom uitsluitend geschikt kon worden geacht voor snelle sprinters.

In de najaarsvergadering van de UCI is het daarom hard tegen hard gegaan en had het er zelfs even de schijn van, dat men de KNWU de organisatie weer zou ontnemen. Met slechts één stem verschil won ten slotte de KNWU de strijd aan de groene tafel, maar toen verschenen de renners op het appèl. Velen van hen gaven te kennen niet voor afvaardiging naar Zandvoort in aanmerking te willen komen, omdat zij toch kansloos zouden zijn.

Dat stormpje is ook weer gaan liggen, maar nu dan eindelijk puntje bij paaltje komt en Zandvoort zich gereed maakt voor de grote strijd (15 en 16 augustus), blijken inderdaad verscheidene vooraanstaande renners te hebben bedankt voor een plaats in de nationale ploegen.

In Frankrijk zijn dat o.a. Louison Bobet en Riviere. Ook Anquetil voelde er niets voor, doch hij heeft zich in dienst gesteld van Riviere. Ook Anquetil voelde er niets voor, doch hij heeft zich in dienst gesteld van zijn vriend en sprinter Darrigade. Tourwinnaar Bahamontes komt voor Spanje niet naar Zandvoort, omdat er voor hem als klimmer geen eer valt te behalen en Charly Gaul komt alleen, omdat de Luxemburgse bond hem dwingt. Na honderd (van de 296) kilometers zal Charly dan ook wel met stille trom Zandvoort verlaten!

Zwitserland, België, Oost- en West Duitsland, Nederland, Frankrijk, Italië, noem maar op, zij allen zoeken in de beschikbare rennersschare naar sprinters. En wie geen sprinters heeft, buigt ontmoedigd het hoofd.

Er zijn natuurlijk ook nog de baankampioenschappen in het Olympisch Stadion te Amsterdam, doch de wegwedstrijden tellen nu eenmaal het zwaarst. Elf jaar geleden was de organisatie te Amsterdam perfect, doch te Valkenburg bepaald slecht. Alleen dat laatste bleek van belang te zijn, want een jaar later, te Kopenhagen, maakte de voorzitter van de UCI daarvan de KNWU nog een openlijk verwijt aan een lunch!

Niet op Amsterdam doch op Zandvoort zijn daarom de ogen van de gehele internationale wielerwereld gericht. Men heeft al bij voorbaat veel tegen Zandvoort, zodat men daar in een zeer precaire situatie verkeert. Men kan zelfs zeggen, dat de vraag, of Nederland nog ooit weer de wereldkampioenschappen krijgt toegewezen, geheel afhangt van hetgeen Zandvoort zal bieden.

Helaas bestaat er gerechtvaardige twijfel ten aanzien van Zandvoort. Daarmede bedoelen wij niet alleen het sportieve beloop van de wedstrijden. Met vele anderen delen wij het argument van de KNWU met betrekking tot de wind en de vochtige temperatuur niet. Wedstrijden voor amateurs en professionals op het autocircuit van Zandvoort zijn tot nu toe vrijwel altijd geëindigd met een massale sprint van een gesloten groep. Hetzelfde beleefde men trouwens enkele jaren geleden ook in Denemarken bij zeer slecht weer en echt Nederlandse omstandigheden.

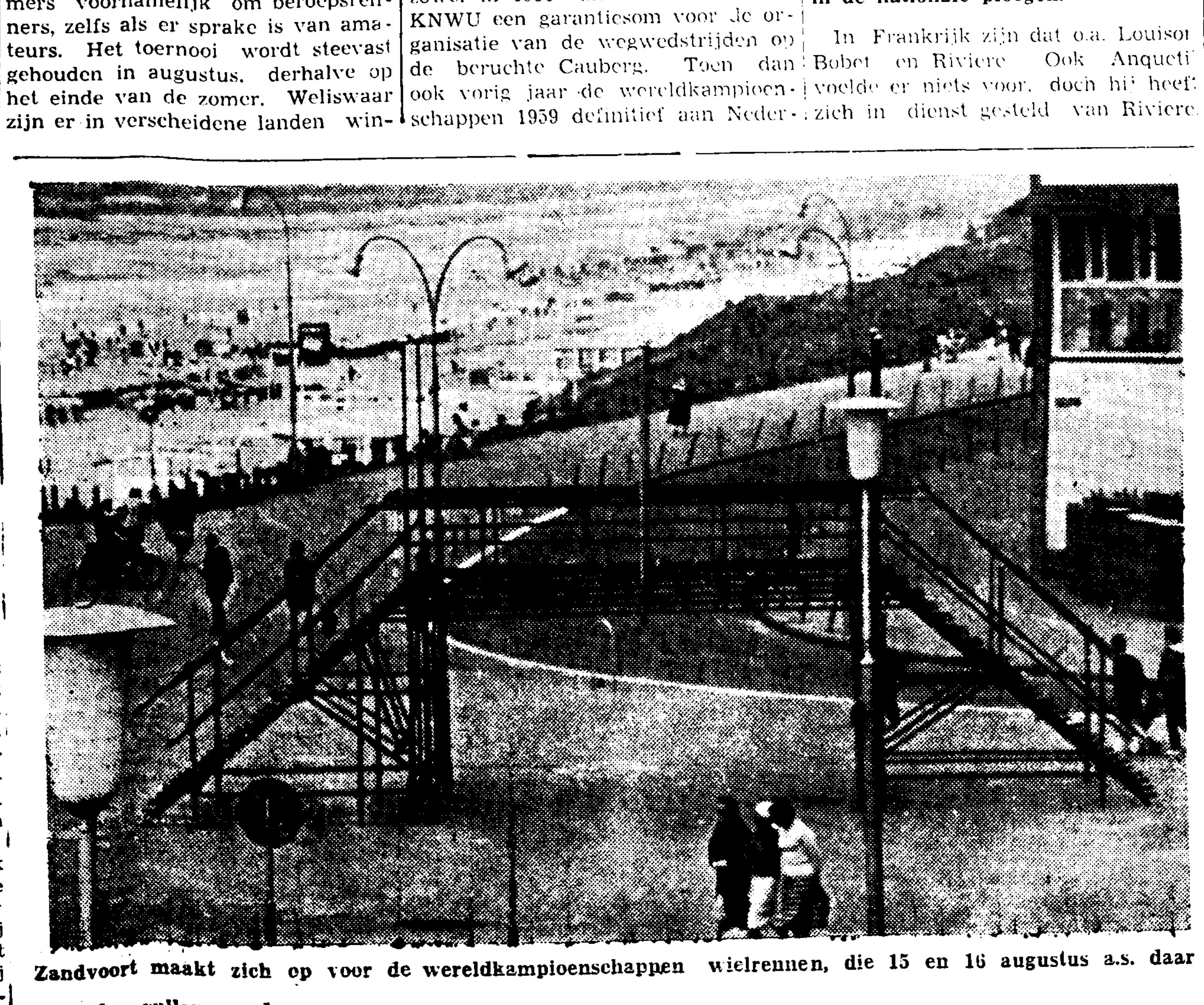
Wordt een sprinter wereldkampioen, dan is Zandvoort gediskwalificeerd en de wedstrijd eveneens.

Overigens komt men daar wel overheen. Elk organiserend land zoekt tenslotte een parcours, dat de eigen renners het beste ligt. Geheel anders echter wordt het, indien blijkt, dat Zandvoort in de organisatie tekort schiet. En de kans daarop is helaas niet gering.

Op een normale zondag in de zomer kan Zandvoort het verkeer al niet baas en met zorg doet men zich daarom afvragen, wat er gebeurt, indien er uit Frankrijk, België en Duitsland duizenden auto's komen. Reeds heeft men aangekondigd, dat geen personenauto zal kunnen parkeren binnen een straal van tien kilometer van het circuit. En Zandvoort heeft maar twee vrij smalle toegangswegen....

Had de KNWU voor wat guldens minder toch maar niet beter Valkenburg kunnen kiezen??

B. M. Schilperoort.

Zandvoort maakt zich op voor de wereldkampioenschappen wielrennen, die 15 en 16 augustus a.s. daar gehouden zullen worden.

Italiaanse regering wenst onderhoud met EISENHOWER

Volgens „Il Popolo", het orgaan van de Italiaanse Christen-Democratische partij, heeft Guiseppe Pella, de Italiaanse minister van buitenlandse zaken, bij zijn besprekingen van de laatste dagen met de ambassadeurs van de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk te Rome de vurige wens van zijn regering uitgesproken voor een onderhoud met Eisenhower tijdens diens bezoek aan Europa. In geval de reis van Eisenhower aan tijd of plaats gebonden is, aldus het blad, zijn de Italiaanse leiders bereid de Amerikaanse president in welk andere Europese hoofdstad te ontmoeten.

Grafoloog analyseert menselijke eigenschappen van heiligen

(Van onze Romeinse correspondent)

Binnenkort zal in Nederland de vertaling verschijnen van een wonderlijk boek, dat enkele jaren terug geschreven werd door een der bekendste Italiaanse grafologen, pater Girolamo Moretti O.F.M. Conv. Deze Franciscaan heeft zijn leven lang gestudeerd op het handschrift van mensen en hij publiceerde verschillende werken over grafologie. Nog niet zo lang geleden behoorde de grafologie in de publieke opinie thuis in de categorie der horoscopen, handlijnkunde en waarzeggerij. Maar verscheidene moderne psychologen — men denke b.v. aan een Klages — hebben de handschriftkunde gemaakt tot een der hulpmiddelen om 's mensen karakter, zijn gerichtheden en neigingen te ontraadselen. Pater Moretti, thans filosofie-professor in ruste, is een van hen. Reeds in 1914 had hij een zekere roep op dit gebied en een Vaticaans prelaat, de kerkhistoricus mgr. Clementi, zond de pater op een goede dag een vergeelde brief van de H. Giuseppe da Copertina om er zijn krachten eens op te beproeven.

Nu plachten in het begin onzer eeuw heiligenlevens meest lectuur te zijn, die een modern critisch mens eerder verwijderen, dan nader brengen tot een heiligenfiguur. Men denke slechts aan formuliigheden, als „reeds als knaapje was de heilige zo kuis, dat hij de moederborst weigerde......".

Dat uit het ontleden van het handschrift van een heilige wat anders dan toen gangbare hagiografie zou voortkomen, dacht pater Moretti ook wel, maar toch heeft de patroon der vliegers San Giuseppe hem danig van zijn stuk gebracht. Hij zou neigingen tot amoraliteit gehad hebben, tot sensualiteit in verschillende toonaarden, een wankele wil, heethoofdigheid, wraakzucht. Dus stuurde pater Moretti de analyse naar mgr. Clementi met de verontschuldiging, dat de grafologie wel overduidelijk nog in gebrekkige kinderschoenen bleek te staan, als zo iets het resultaat was. Maar de historicus, die een expert was in de geschiedenis van deze 17e-eeuwse heilige, antwoordde, dat de analyse perfect was en helemaal klopte: de heilige Giuseppe had zijn hele leven lang tegen deze en nog andere minder plezierige neigingen moeten vechten. De grafoloog moest met dit werk doorgaan. Maar pater Moretti had een kater en heeft drie jaren lang geen geschreven letter van wie dan ook meer willen zien. Hetgeen begrijpelijk is, als men van zijn Ordestichter, de Serafijnse Vader Franciscus meent te ontdekken, dat deze onder tal van uitnemende eigenschappen toch de neiging had om de baas te spelen en op te scheppen dat zijn goed doen aan anderen in aanzet gemengd was met ijdelheid en eigenliefde en dat hij naar zijn aard maar weinig respect op kon brengen voor de boven hem gestelde overheid.

Na enige jaren is pater Moretti toch weer opnieuw begonnen. Daar is de analyse uit gegroeid van de handschriften van 5[illegible] beroemde heiligen, waaronder de grote en de kleine H. Theresia, Pius X, Don Bosco, de H. Margareta Maria Alacoque, Thomas van Aquino, St.-Ignatius, Petrus Canisius, de Pastoor van Ars.

In de voorrede van zijn „I Santi dalla Scrittura" staat te lezen, dat de onderzoeker nagenoeg alle handschriften gekregen heeft zonder dat de auteur hem vermeld werd en zonder dat hij uit de tekst de auteur kon opmaken, dit uiteraard om zijn oordeel niet te beïnvloeden door de kennis van het ongunstige leven.

Het beeld, dat men thans krijgt, is nagenoeg het tegenovergestelde van de boven genoemde geëxalteerde hagiografieën. Heiligen zonder aureool zijn normale mensen, om het even of de natuur hen rijk begiftigde of dat zij waren als de matig intelligente, getormenteerde man, die de pastoor van Ars was. Zij hebben allen hun hebbelijkheden en onhebbelijkheden. Op al zijn analyses trof de grafoloog slechts drie in wezen uitzonderlijke personen: de altruïstische Pius X, de jonge Jezuïetennovice Jan Berchmans en zuster Margareta Maria Alacoque.

Het handschrift van de kleine H. Theresia lijkt frappant veel op dat van de Italiaanse massa-moordenares Rina Fort. Als Theresia in armoede zou geboren zijn en geen scholen zou hebben gehad, had zij waarschijnlijk om in haar levensonderhoud te kunnen voorzien, het beroep van mannequin of schildersmodel gekozen, zonder echter ooit zich te verlagen tot iets, wat tegen haar eer zou zijn. Wel zou zij ongelukkig geweest zijn, omdat zij niet met middelmatigheid zou kunnen volstaan. Zij had een superieur mannelijk verstand en zou b.v. in de natuurwetenschappen hebben kunnen uitblinken. Zonder sensualiteit zou zij alle mannen het hoofd op hol hebben kunnen brengen. In haar is plaats voor trots, eerzucht, fysieke, morele en intellectuele ijdelheid en een grote gevoeligheid voor vleierij. Ware zij minister geweest, dan zou zij hebben uitgeblonken door haar omzichtigheid, discretie en scherpzinnigheid!

Sint Catharina van Siena zou iemand voor onze Olympiades geweest zijn en dan in de sector der zware sporten! Ook zou zij als compagniescommandant(e) aan het hoofd van haar troep een goed figuur geslagen hebben. Haar karakter dreef haar naar het grote, naar grote heiligheid of grote misdadigheid. Over Sint Jan van het Kruis, de Spaanse mysticus, oordeelt pater Moretti, dat hij neiging had meer af te breken dan op te bouwen, tot scepticisme en mateloze critiek. Hij had een man van wetenschap kunnen worden evengoed als een revolutionair handlanger van subversieve partijen. De H. Theresia van Avila was een exceptioneel begaafde vrouw met een bijna bovenmatige intelligentie, sexualiteit en creatieve potenties. Zij had een stellige neiging tot polygamie en polyandrie.

Sint Ignatius zou een goed chirurg hebben kunnen worden, maar eerder nog een groot generaal. Hij had begaafdheid voor organisatie en propaganda bij een neiging tot despotisch commanderen, waarbij zijn ondergeschikten het zich niet konden veroorloven zich te rechtvaardigen of hun beweeggronden tot iets ter tafel te brengen. „Wanneer het subject, schrijft pater Moretti, die immers de handschriften ontleedde zonder te weten van wie zij waren, de berg der deugden en heiligheid wil bestijgen, moet hij zijn aanmatiging en praalzucht, zijn neiging tot heersen en zijn ambitie om dat te doen sterk beknotten, hetgeen hem uiterst moeilijk zal vallen."

De grote missionaris Franciscus Xaverius was iemand zonder eerzucht, geneigd tot extremisme, dat zich had kunnen uiten in een asociale levenswandel. Hij zou ook veel betrekkingen tot het andere geslacht kunnen hebben. Het karakter van de man, die de H. Pastoor van Ars bleek te zijn, is niet duidelijk. Vastbeslotenheid en onbuigzaamheid gaan samen met een verwarde conceptie en onhelderheid van denkbeelden. Hij moet geweldig tegen zichzelf strijden en zich permanent onder controle houden. Dan nog is de strijd zo ongelijk, dat het subject onuitsprekelijke spanningen te verduren heeft en ongelofelijk lijden. Indien deze persoon het tot heiligheid gebracht heeft, moet het een zeer bijzondere heilige zijn, de belichaming van de triomf der genade.

Welhaast diametraal staat daar de natuur van Pius X over. Begiftigd met een intelligentie, die quantitatief boven het gemiddelde ligt en qualitatief hem in staat stelt de mensen te doorzien, wordt zijn karakter getekend door een bijzondere goedheid, een bijna grenzenloos altruïsme. Daardoor is zijn neiging tot ressentiment gemakkelijk om te buigen tot goed doen. Hij heeft de tendentie zijn fouten te hullen in de mantel der verontschuldigingen, dit evenwel zonder een ander daarmede ooit te schaden. Hij is eerlijk en affectief. „Wanneer deze persoon er in geslaagd is zich zelf sexueel in de hand te houden en zijn neiging tot voortrekken en begunstigen te onderdrukken, is hij waardig om tot de eer der altaren verheven te worden."

De conclusies van pater Moretti zijn hoogst belangwekkend. Behalve dus dat heiligen normale (en dus defecte) mensen waren geeft de grafologie het bewijs, dat er niet zo iets als een natuurlijke predestinatie tot heiligheid of onheiligheid bestaat. Met evenveel kans had Catharina de schrik van haar tijd kunnen worden, Theresia een grande courtisane, beroemder dan Aspasia of Madame de Pompadour, Ignatius een dictatoriaal legeraanvoerder. Waarom de een deze, de ander gene weg insloeg, onttrekt zich aan grafologische onderzoekingen. Ook de historicus komt er tenslotte niet uit. Maar de oplossing geeft het geloof: hoe de genade, gesecondeerd door 's mensen wil en zijn gebed, van de ruwe garens de rijke gobelins weeft, die de Kerk tentoonstelt in de galerij der heiligen.

Derde ambtstermijn voor Tsjiang Kai Sjek?

De nationale vergadering van nationalistisch China heeft gezegd een oplossing te zullen zoeken voor het herkiezen van president Tsjiang Kai-Sjek voor een derde ambtstermijn van zes jaar. De grondwet voorziet slechts in een herkiezing voor een tweede ambtstermijn. De nationale vergadering verklaarde te zullen buigen voor de verzoeken van 365 instellingen op Formosa en in het buitenland om herkiezing van Tsjiang mogelijk te maken.

De ontwikkeling van de „Redeye"-luchtvaart-doelraket

Het Amerikaanse leger heeft bekendgemaakt, dat het met een dochtermaatschappij van de „General Dynamics Corporation" een contract heeft afgesloten inzake de ontwikkeling van de luchtdoelraket „Redeye", die van de schouder wordt afgeschoten. De „Redeye", die op de Bazooka lijkt, zou soldaten in staat stellen om laagvliegende vijandelijke vliegtuigen te vernietigen. De „Redeye" zou niet gericht hoeven te worden omdat zij is uitgerust met een elektronisch geleide-apparaat.

In het Sint Hubertusslot op de „Hoge Veluwe" is gisteren een tweedaagse Beneluxconferentie begonnen ter bespreking van de agrarische kwesties. Foto: de Beneluxministers voor de aanvang van de zitting v.l.n.r. de adj. sekretaris-generaal Olinger (België), de ministers Schaus (Luxemburg), Zijlstra (Nederland), v.d. Schueren (België), Vleeschhauwer (België), v. Offelen (België), Marijnen (Nederland), Schmelzer (Nederland), Eyskens (premier van België), De Quay (premier van Nederland), Werner (premier van Luxemburg), Luns en De Pous (Nederland).

K.A.B.-STUDIEDAGEN IN WARMOND

Katholiek en protestant over oecumenische beweging

Vruchtbare en openhartige gedachtenwisseling

(Van onze verslaggever)

„Wanneer katholieken en protestanten ooit tot eenheid komen, zal de gestalte — maar niet het wezen — van de katholieke kerk een andere zijn dan die van thans." Aldus concludeerde ????? dr. Fr. Thijsen in zijn inleiding over „Het oecumenisch gesprek in Nederland en de katholiek", gehouden tijdens de driedaagse studiebijeenkomst van ongeveer tweehonderdvijftig kaderleden van de Katholieke Arbeiders Beweging in de bisdommen Haarlem en Rotterdam. De studiedagen, dit jaar gehouden in het theologicum van het groot-seminarie te Warmond, waren gewijd aan de oecumenische beweging. Ds. N. K. van den Akker, Nederlandshervormd predikant te 's-Hertogenbosch, sprak er over de reformatie en het oecumenisch gesprek, hetgeen later aanleiding gaf tot een vruchtbare en openhartige gedachtenwisseling en tot bezinning op de eigen, katholieke geloofswaarden. De dominee stelde nadrukkelijk, dat het in het belang van de eenheid zou zijn, indien de katholieken niet allerlei concessies zouden gaan doen, maar dat zij zich juist in hun geloofs-manifestaties „katholiek", dat wil zeggen „Christocentrisch" moeten tonen.

K.A.B.-voorzitter Joh. Kortink deelde zondag, dat er een actie zal worden gevoerd om de zeven en een half duizend gulden bijeen te brengen, welke nodig zijn om drie vakbekwame kajotters uit te zenden naar de missie in Noord-Rhodesia. In de stad Abercorn zullen de kajotters een kathedraal en een school gaan bouwen voor de missiebisschop de Witte Paters, mgr. Von Fürstenberg uit Iserlohn in Westfalen, die zondagmorgen de Hoogmis opdroeg voor de K.A.B.-kaderleden in het theologicum. Van de zeven en een half duizend gulden werden er tijdens de collecte al negenhonderd bijeengebracht, zodat de actie zeer goed is begonnen.

Prof. dr. J. G. M. Willebrands, voorzitter van de Sint-Willibrordus vereniging en gedelegeerde van het Nederlands Episcopaat voor het oecumenisch werk, hield een inleiding over „De oecumenische beweging als modern verschijnsel". Hoewel de katholieke kerk geen lid is van de Wereldraad van Kerken, is zij er meer afwezig dan afzijdig, aldus prof. Willebrands. Hij schetste het ontstaan en de werkmethode van de moderne oecumenische beweging. Bij de Wereldraad van Kerken zijn 171 kerkgenootschappen aangesloten, die de eenheid niet slechts in prediking trachten te vinden, maar ook in missie-activiteit, met name in de onderontwikkelde gebieden. Prof. Willebrands vroeg zich af, of het wel opportuun zou zijn, dat de kerk van Rome thans zou toetreden tot de Wereldraad van Kerken. Zij zou dan — afgezien van wellicht weg te nemen principiële bezwaren — niet alleen numeriek de meerdere zijn, maar ook grote indruk maken door de kracht van haar overtuiging. Aansluiting van de katholieken zou pas mogelijk zijn, wanneer men elkaar beter heeft leren kennen en de onderlinge contacten, die er thans nog niet voldoende zijn, zullen toenemen.

dr. Fr. Thijsen tekende in zijn inleiding de katholieke kerk als de enige bewaarster van het heilsgeheim van Christus. De Reformatie wilde alleen maar het Geloof en heeft de sacramenten uitgesloten. Zij wilde alleen maar de Genade en sloot de Goede Werken uit, wilde alleen H. Schrift en sloot de Overlevering uit. Met nadruk wees ????? Thijsen er op, dat de oecumenische beweging niet unilateraal is, niet slechts van de protestanten uit dient te gaan, maar bilateraal moet zijn, namelijk naar elkaar groeiend. Wat de component is, valt nog niet te zeggen. „Terugkeer" of „bekering" van protestanten zijn in dat verband zeer ongelukkige woorden.

De ontmoeting van mensen dient op de voorgrond te staan bij het oecumenisch gesprek, meende ds. Van den Akker in zijn inleiding. Hij herinnerde er aan, dat er tussen katholieken en protestanten een tijd van négeren geweest is (16e en 17e), gevolgd door wederzijds negéren. Thans eerst is men doende elkaar te leren waarderen, in de hoop elkaar definitief te vinden. Vandaag gaat ons in katholieke kring een antwoord gegeven worden, dat ons in de 16e eeuw onthouden of al te eenzijdig gegeven is, meende ds. Van den Akker. Hij schetste de reformatorische Christen als een, die zich in zijn dagelijks leven laat leiden door de Schrift en die zich steeds persoonlijk rekenschap dient te geven van zijn handelen. De protestant kent geen delegatie aan de geestelijken, zoals de katholiek. Het is voor een katholiek zeer gemakkelijk om een protestant „in de hoek te praten" met allerlei apologetische argumenten, maar men bereikt er absoluut niets mee, aldus ds. Van den Akker. Van beide kanten is een eerste vereiste, dat men naar elkaar luisteren kan.

De katholieke kerk is voor een protestant dikwijls als een prachtig bouwwerk, dat te dicht begroeid is met het klimop van velerlei bijkomstigheden, zoals devoties. Van louter bomen kan men het bos niet meer zien. De katholieke geloofsbeleving schijnt voor de protestant dikwijls sterk op de periferie gericht. Wanneer men, aldus ds. Van den Akker, op een willekeurig moment bijvoorbeeld de Sint Jan in Den Bosch binnen gaat, ziet men de Maria-kapel vol met kaarsen staan, maar de Sacramentskapel is leeg, tenzij er juist een dienst aan de gang is.

Als verheugende ontwikkelingen noemde ds. Van den Akker, dat het Sacrament naast en bij het Geloof thans in het vizier van de Reformatie gekomen is, en dat men zich ook bezint op de betekenis van Goede Werken. Die verheugende ontwikkelingen zijn er van beide kanten. Het katholicisme schenkt opnieuw bijzondere aandacht en „eerherstel" aan de Woord-verkondiging, zoals bijvoorbeeld blijkt uit de speciale belangstelling voor de Voormis of Mis der Catechumenen. De Reformatie van haar kant schenkt spontaan aandacht aan de sacramenten van Doop en Eucharistie. In reformatorische kring is men bezig, zich te bezinnen op het **wezen** van de kerk. Gezags- en continuïteits-elementen worden onderkend. Daarentegen bezindt zich de kerk van Rome op de plaats van de leek in de kerk.

„Onze oecumenische houding in het leven van alle dag" was de titel van de laatste inleiding van de studiedagen, welke drs. B. Evers, van de Catholicagroepen, zondagmorgen hield. Hij stelde, dat alle katholieken het thuisfront moeten gaan vormen van de oecumenische voorhoede en dat zij in alles moeten streven naar wederzijdse liefde, eenheid en mede-menselijkheid om aldus God en mens nader tot elkaar te brengen.

— ● —

De Zuid-Afrikaanse regering heeft geweigerd een inreisvisum te verlenen aan een redakteur van het Zweedse dagblad „Dagens Nyheter", dat, zover de Zuid-Afrikaanse minister van buitenlandse zaken Eric Louw verklaarde, „reeds geruime tijd een venijnige campagne tegen Zuid-Afrika voert".

De betrokkene was Sven Ceste, plaatsvervangend redakteur buitenland van het blad. Ceste heeft zich daarop, tot het Zuid-Afikaanse gezantschap te Stockholm gewend met de mededeling dat hij, indien hem toegang tot de Zuid-Afrikaanse Unie werd geweigerd, tien door de Zweedse journalist P. Wastberg geschreven artikelen in zijn dagblad zou doen publiceren, „die uw land zeer veel schade zouden berokkenen".

„De Zuid-Afrikaanse regering heeft zich vanzelfsprekend niet door deze intimidatiepoging van de Zweedse journalist. Laten beinvloeden. Aan Ceste is een inreisvisum voor Zuid-Afrika geweigerd", aldus het ministerie.

— ● —

Algerijnse verzetsstrijders hebben te Sidi Bel Abbes een handgranaat geworpen in een cafe. Tien mensen werden gewond, drie van hen zwaar.

DE GENEEFSE CONFERENTIE

Krijgt NIKITA zijn zin?

Er kunnen nog altijd wonderen gebeuren. Zelfs in Genève. Doch in de politiek doet men wijs, daar niet mee te rekenen. Het behoeft ook niet. Genève is maar een faze in een heel lang bedrijf van beleid. Als Genève ertoe bijdraagt de geesten een zweem murwer te maken, niet eens voor een oplossing, maar voor een weer wat verdere beleidsfaze, dan heeft het zijn taak al vervuld, al heeft het ons, toeschouwers, het ongeduldige, oplossingen, bevrijding van kopzorgen vergende wereldpubliek, daarom niet minder geirriteerd.

Formele conferenties bieden geen oplossingen als kant en klare sleutels, die maar in sloten gestoken behoeven te worden. Het leven zelf geeft de oplossingen. Het samenleven derhalve in de vorm, die het nu heeft, is de oplossing van vandaag, die haar eigen problematiek stelt voor morgen, dat dan weer zijn specifieke vorm van samenleving zal hebben. Is dat niet genoeg om te leven, in tegenstelling tot oorlog, die teweinig om te leven is?

In Genève, waar wij zo bijster ongeduldig de oplossing van verwachtten, is misschien wel minder leven dan elders in de Oostelijke en Westelijke kampen. In Genève immers waren de posities van meet af aan vastgelegd. Een Westelijke wereld, die zich niet wil laten dreigen, maar ook weer niet openlijk durft te tonen, dat het de Sovjet-Unie trotseert door er maling aan te hebben en derhalve maar praat en praat. En Khroesjtsjev daartegenover, die maar op één manier wil praten, doch voor het overige niet. Die ene manier is niet de manier van Genéve, gelijk een ieder weet. Maar als hij op die manier niet tot praten te bewegen is, zou hij zich moeten gedragen als zijnde op „non speaking terms" met het Westen, wat hij van zijn kant ook niet durft, omdat het hem niet verder zou helpen uit zijn probleem. Vandaar dat hij dan maar Gromyko laat praten in de vorm van chicaneren en dwingen. Het praten op zich was in Genève het enige, wat er te doen viel, doch men kan daarom niet zeggen, dat het geen functie heeft vervuld.

Onder dat praten door kunnen Amerika en de Sovjet-Unie elkander blijken van vijandige vriendschap geven. Daarin bestaat de naar buiten gekeerde zijde van „het gesprek". Khroesjtsjev wil dit gesprek. Hoe hij zich dat voorstellen, hoe moeten wij ons indenken, dat hij het zich voorstelt?

De enige vorm van praten, die voor Khroesjtsjev als gesprek geldt, is het praten met de Amerikaanse president en met hem alleen. Maar kan hij zich, nogal realistisch aangelegd man als hij is, in ernst voorstellen, dat hij dit gesprek op een goede dag zomaar krijgt, in alle vorm en machtig genoeg om ver grijpende gevolgen op te wekken? Dit ware op zichzelf een wending die de betekenis van een oplossing zou hebben. Doch oplossingen gebeuren niet op die manier. Dat weet Khroesjtsjev zo goed als iedere andere politicus.

Vermoedelijk is Khroesjtsjev verstandig genoeg om te begrijpen, dat het gesprek, opgevat als een dynamische ontwikkeling van tweezijdig verkeer, reeds aan de gang is. Zeer informeel en onder het mom van min of meer toevallige ontmoetingen. Mikoyan en Koslov zijn in Amerika geweest en Nixon moest naar Moskou om een tentoonstelling van „The American way of life" te openen. Mensen die vlak onder de top zitten en die heel precies de wensen en de gedachten van de beide topleiders kennen, maar overigens in geen enkele formele positie met de daaraan verbonden verantwoordelijkheid verkeren, gelijk een minister van buitenlandse zaken, die geen stap kan doen buiten zijn staatsrechtelijke amb[illegible].

Dat is het gesprek, hoe onvolledig en naar de vorm genomen op niets uitlopend dan ook. Als Khroesjtsjev morgen aan de dag het gesprek in zijn vol uitgebloeide eindfaze zou krijgen, zou hij vermoedelijk met de mond vol tanden zitten. Hoe zou hij dit nu in dit stadium, waarin nog zoveel onrijp en onopgeklaard is, moeten aanpakken? Wat zou hij er zonder de grootste risico's voor zichzelf te lopen, wel en niet uit moeten halen? Er is in werkelijkheid één ding, waarvoor hij bang moet zijn: dat hij zijn zin te snel en te volledig zou krijgen.

Dit neemt natuurlijk niet weg, dat hij wel eens een bezoek aan Amerika wil brengen. De Amerikanen zeggen beurtelings „ja" en „neen". Men leest daaruit: wellicht zal Khroesjtsjev naar Amerika komen.

Moet men dit politieke beeld nu vertalen in termen als: de zaak gaat goed, of de zaak gaat slecht? Het is niet te zeggen, omdat de zaak maar gaat in verband met het doel waar zij heen gaat. Dat doel is de oorlog te voorkomen, maar — of Khroesjtsjev in zijn doctrinaire voorstelling dat nu al begrijpt of niet — het sluit dan ook in: de vrede te winnen. Om de oorlog te voorkomen acht Khroesjtsjev dat gesprek nodig. In zoverre als het gesprek zich geleidelijk ontplooit, geeft het hem aanleiding zich optimistisch te tonen en — zij het na tactische uitstapjes in het rijk der dreigementen — altijd weer terug te komen op termen als „de barometer staat nergens op oorlog."

En naarmate Khroesjtsjev optismistischer doet, trekt het stormachtig omworven Amerika een benauwder gezicht. Dat is heel begrijpelijk. De afschermingen, waarmee Amerika zich omgeeft, zijn niet deugdelijk genoeg, en de forse taal die president Eisenhower spreekt, wordt niet waar gemaakt door zijn handelingen. Hij verzeilt in de rol van de belaagde maagd, wier afweer niet deugt en die weet waarom. Khroesjtsjev is Khroesjtsjev alleen, die in zijn partij beheerst bevens een concentratiekamp van satellietvolkeren. Eisenhower is helemaal niet alleen, want hij beheerst zijn partij niet en hij leeft aan het hoofd van een familie van onafhankelijke bondgenoten. De dingen moeten delicaat gedaan worden, maar delicatesse is ongelukkigerwijze geen eigenschap van Khroesjtsjev.

Intussen is dat gesprek toch wel op zijn eigenaardige omwegen gaande, waarbij president Eisenhower vooralsnog een gezicht trekt als een buikspreker. Amerika kan het zich waarlijk niet veroorloven op een goede dag een deel van de wereld — ons deel bijvoorbeeld — uit te verkopen. En zolang er mensen zijn, die bezoeken te brengen hebben en boodschappen kunnen doen, hebben wij iedere dag net genoeg om te leven.

Libra

Tegen dat de schaapherders, die de zomermaanden hoog in de bergen doorbrengen beginnen te zakken, gaan de kappers omhoog om hun klanten te bezoeken. Want daar omhoog groeit wel het haar, maar zijn er natuurlijk geen kappers.

Hoe de Kerk geregeerd wordt (slot)

„Famiglia Pontificia" en Wapendragers

(van onze Romeinse redacteur)

Op de zondag na Petrus en Paulus viert de pauselijke Palatijnse garde haar grote feest. Als ze op die dag door de tuinen van het Vaticaan naar de grot van Lourdes marcheren, zien de Palatijnse wachters er in hun niet zo kostbare uniformen uit als leden van een goed gedrilde Limurgse schutterij. Voor die grot wonen de gardisten de mis bij, luisteren ze naar een forse preek en leggen de nieuwe recruten de eed van trouw af. Daarna wordt tesamen met de familieden feestelijk gegeten en gedronken en muziek gemaakt. „Babbo" laat zich in uniform fotograferen en de kinderen kijken met ontzag na pa, de oersterke soldaat van de paus.

De Romeinse volksdichter Belli vertelt hoe hij op zo'n feestdag tegen een der gardisten zei: „Jullie waren weer geweldig goed bij de parade. Ik heb de wacht voor het koninklijke paleis in Landen eens bezig gezien. Maar jullie zijn beter. De aldus toegesproken zwol van trots, zette zijn zoontje van zijn knie, nam nog een enorme teug Frascati en sprak: „Je hebt gelijk. Wij zijn bloeddorstiger".

De tijden waarin pauselijke soldaten bij tijd en wijle naar bloed moesten dorsten, schijnen echter wel definitief voorbij. De geschiedenis van de pauselijke wapendragers is rijk aan glorierijke heldenfeiten, maar er komen hopelijk en waarschijnlijk geen nieuwe wapenfeiten meer bij. De feiten worden, sedert de zouaven zwijgen want dood zijn, niet eens meer aangedikt.

De pauselijke familie

„Het geheel van personen, die, hetzij met hoge of nederige ambten bekleed, de Paus behulpzaam zijn bij Zijn dagelijkse werkzaamheden en bij de kerkelijke handelingen, daarbij eveneens inbegrepen de noodzakelijke bewakingsdiensten der Apostolische Paleizen en van alles wat voor de normale gang van zaken bij het gewone leven dienstig is, wordt Famiglia Pontificia (Pauselijke Familie) geheten", aldus Rufo Ruffo Della Scaletta. Nu regeert de paus wel niet door middel van zijn pauselijke familie en zeker niet door middel van zijn bewakingsdiensten, maar in een nog zo beknopt verhaal onder de titel „Zo wordt de kerk geregeerd", moet ook aandacht worden besteed aan de pauselijke familie, aan de pauselijke hofhouding en aan de pauselijke militaire korpsen.

De hofhouding van de paus, het zichtbare opperhoofd der kerk en de wereldlijke souverein, is in de loop der eeuwen uitgegroeid tot een even imponerend als gecompliceerd complex. Er is in de loop der tijden heel wat bijgekomen en maar weinig af gegaan. Het geheel maakt op de oppervlakkige beschouwer een uit-de-tijdse en wat stoffige indruk. Dit geldt niet, of in mindere mate, voor de pauselijke „kapel"-bestaande uit geestelijken en leken, die deelnemen en assisteren bij de pauselijke liturgische plechtigheden. Dit geldt wel voor de hofhouding, die niet bij de liturgische plechtigheden is betrokken.

Er gaan dan ook telkens weer stemmen op, die pleiten voor een vereenvoudiging van de uiterlijke diensten en zelfs van de liturgische plechtigheden. Er zijn daarvoor ook goede argumenten aan te voeren.

De handelingen zijn te ingewikkeld en worden door te weinigen begrepen. Buiten het Vaticaan is practisch niemand thuis in de pauselijke hofhouding.

Slechts enkele Vaticaanse specialisten beheersen het protocol en kennen de afloop van uitzonderlijke plechtigheden. Zelfs in „de dienst" grijs geworden prelaten zijn op deze specialisten aangewezen. (Dat werd millioenen kijkers aanschouwelijk op het televisiescherm gebracht bij gelegenheid van de recente uitzendingen uit de St. Pieter.) Het overgrote deel der gelovigen worstelt met een onbegrepen terminologie en met de Latijnse taal. De strijd tussen de conservatieven en de progressieven woedt intussen in alle hevigheid en over de uitslag van het vreedzame gevecht valt nog maar weinig te zeggen.

De voornaamste leden van het pauselijke hof zijn de beide paleiskardinalen, te weten de kardinaal-datarius en de kardinaal-staatssecretaris. Hun functies in de curie zijn belangrijk, in de hofhouding echter bekleden zij slechts een erefunctie. Zeer voornaam zijn vervolgens de hoge persoonlijkheden, die tesamen de Adellijke Pauselijke Geheime Anticamera vormen. De majordomus van Zijne Heiligheid is de eerste paleisprelaat en de vierde, die het recht der „Fiocchetti" heeft of had. In vroeger tijden mocht hij de paarden voor zijn koets met bepaalde kwasten (fiocchetti) sieren.

De opperkamerheer in in rangorde de zevende prelaat van de heilige Stoel en de tweede der paleisprelaten. De derde der paleisprelaten is de auditeur (auditor Papae). Noemen we nog in een enigszins te verantwoorden volgorde en zonder ook maar een poging te doen tot omschrijving van functies en rechten en plichten en zonder ook de oorsprong na te gaan: de magister van het apostolisch paleis, de grootmeester van het gastenkwartier of beheerder van het hospitium, de geheim aalmoezenier, de secretaris van de breven aan de vorsten, de secretaris van het cijferschrift, de beheerder der datarie, de secretaris van de Latijnse brieven, de schenker (die vroeger inderdaad de taak had de paus van wijn te voorzien bij plechtige maaltijden), de vestarius, de sacrista.

De functie van sacrista (tegenwoordig vervuld door de Nederlandse bisschop monseigneur dr. P. C. van Lierde) willen we nader omschrijven. Ook om aan te tonen, dat achter vele onbegrepen en ook onbegrijpelijke naamgeringen waarachtige functies schuil gaan. De sacrista is de bisschoppelijke troonassistent, hij huisprelaat en paleisprelaat en hoort — dat eist de traditie — tot de orde der Augustijner Eremieten. Hij bewaart alle gewijde gewaden, vaatwerk, en paramenten van de pauselijke kapel. Tevens de kostbare pauselijke sieraden, als daar zijn de mijter en de tiaar en de gulden roos. Hij is paleispastoor, zielzorger van de Vaticaanse parochie, en maakt deel uit van de geheime kamer en de pauselijke hofhouding gedurende de reizen van de paus en gedurende diens verblijf in de zomerresidentie.

In de pauskapel zit hij bij de bisschoppen-troonassistenten als bisschop van Porfinos. Bij de diensten rijkt hij de paus de wijwaterkwast. **Bij de door de paus in plechtig ambtsgewaas verrichte godsdienstplechtigheden** proeft hij van de wijn, het water en de niet geconsacreerde hostieen. Op zaterdag voor Pasen zegent hij het water en met Pasen de pauselijke vertrekken. Hij celebreert de pontificale missen in de prelaten- en kardinaalkapellen. Hij is tegenwoordig bij het conclaaf. Hij is de raadsman van de Congregatie der. En hij dient de paus het H. Oliesel toe.

Niet alle leden van de „famiglia", ook al voeren zij welklinkende titels, hebben een zo omvangrijke, verantwoordelijke en hoge functie. Maar laat ons desondanks nog noemen de geheime kamerheren met kamerheren met kap en degen, een titel die gevoerd wordt door de opperkwartiermeester, de opperstalmeester, de generaal-superintendant der posterijen, de esente van dienst der edelgarde en de kolonel der Zwitserse garde. Deze lijst is daarmee niet volledig. Wij hebben niet genoemd de biechtvader van de paus en niet zijn lijfarts. Zijn voorbij gegaan aan de zeteldragers en aan de keukenmeester, die — als het een geestelijke is — de titel van monseigneur draagt.

De wapendragers

De grote dagen van de pauselijke wapendragers liggen in het verleden. Op het ogenblik vervullen zij nog slechts een functie die voornamelijk van representatieve en decoratieve aard is. Dat geldt voor de de Edelgarde; in mindere mate ook voor de Zwitserse garde, die immers dag en nacht wachtdienst verricht. Echt bewaakt echter wordt het Vaticaan op de eerste plaats door de pauselijke gendarmerie en door enkele geheime agenten (in burgerkleedij).

De pauselijke gendarmes worden gerecruteerd uit Italiaanse politiekorpsen of uit regimenten der carabinieri. Het zijn geschoolde beroepsagenten, die hun vaak verstaan en ook de legale bezoeker van het Vaticaan nu niet direct met gemoedelijkheid benaderen.

De Zwitsers, het zijn er nog maar honderd, komen inderdaad uit Zwitserland en tekenen gemeenlijk een contract van twee jaren. Zij bewaken de ingangspoorten van het Vaticaan, staan op post voor de paleizen en voor de deuren van de pauselijke vertrekken. Hun functie mag representatief en figuratief zijn hun hellebaard een weinig „doorslaggevend' wapen, het zou toch niet geraden zijn te proberen in hoeverre de Zwitsers ook inderdaad bewakers van het Vaticaan en beschermers van de paus zijn.

De Edelgarde telt ongeveer 60 man (Palatijnse garde 600 man), die vrijwel allen leden van adelijke Romeise families zijn. De Edelgarde treedt slechts in haar geheel op bij uitzonderlijke plechtigheden. De garde werd in 1801 in het leven geroepen. Het is een hoge eer het schitterende uniform der edelgardisten te mogen aantrekken.

Het Vaticaan zou zonder hofhouding en zonder de militaire korpsen aan glans verliezen. De betekenis van de Vaticaanstad ligt in een ander vlak. In een vlak, dat oneindig hoger ligt. Kardinaal Giovanni Montini schreef in 1948:

„Rechtvaardigheid en vrede; liefde en recht: dit zijn de heldere lichten, die in dit uur van ontstuimige stormen vanuit Vaticaanstad naar alle richtingen stralen schieten; zij zijn het, die dit kleine, vreedzame eiland tot een lichtbaken voor de gehele wereld maken."

Verpakking

„Verkoop ons geen lucht" vraagt de huisvrouw aan de fabrikant

(Van een medewerker in Nederland)

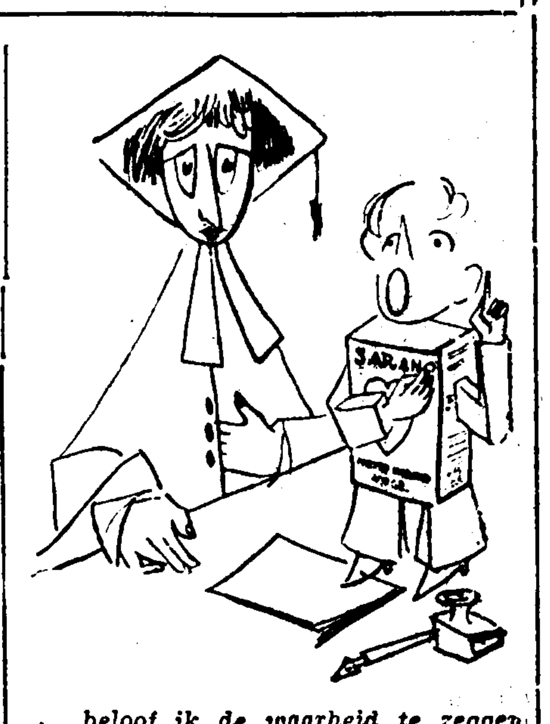
„Als je een pot jam koopt en op het etiket staat een heel vruchtenassortiment afgebeeld, dan weet je niet precies met welke vruchtenjam je te doen hebt", was de klacht van de kant van de huisvrouw tijdens het forum kort geleden in Esplanade te Utrecht, belegd door het Verpakkingscentrum. Achter de lange tafel hadden de officiële vertegenwoordigsters van de huisvrouw plaats genomen, onder wie een afgevaardigde van de Huishoudraad en ook mevrouw Lottgering-Hillebrand, welbekend door haar huishoudelijke tips in de radio. Ze werden geflankeerd door experts op verpakkingsgebied van handel en industrie. Een openbare ontmoeting dus tussen producent, distribuant en huisvrouw-consument, om, waar nodig, tot een efficiënter omhulsel voor levensmiddelen te komen. Wat belangrijk is in deze tijd, waarin de zelfbediening, de „kijkgrijperij" zoals een der sprekers het vlotweg typeerde, met de dag toeneemt en de verpakking steeds nadrukkelijker meespreekt. Het antwoord op de klacht der jam-etikettering van de kant van de ontwerper was, dat de fabrikant dan met het drukken van één kleurenetiket klaar is voor alle jamsoorten. Hij zou deze wenk echter in zijn oren knopen. En daar ging het nu juist om in deze bijeenkomst, die druk bezocht was door vaklieden uit de levensmiddelen- en de verpakkingsindustrie, uit de handel, van de keuringsdienst van waren en door vele huisvrouwen, afgevaardigd door hun verschillende vrouwenverenigingen.

• • •

Technische bezwaren van de kant van de industrie maken het ook wel eens ondoenlijk aan alle wensen van de huisvrouw dadelijk tegemoet te komen. Hoewel het natuurlijk niet nodig is met een plaatje van bevallige champignons een blikje te sieren, waarin men het product gesneden aantreft. Dat is misleidend. Iets anders ligt het met de wensen ten aanzien van de vulling, beter gezegd de gevuldheid. Waarom die loze ruimte in een karton cornflakes of waspoeder? vroegen de huisvrouwen. Waarop de industrie antwoordde dat het transport en ook het uitdrogingsproces de inhoud kan opeenstouwen en den krimpen. Ook dwingt de concurrentie wel eens tot grote maat verpakking. Maar als ze dan „ook lucht moet kopen" dan is het de wens van de huisvrouw op het pak of blik of de pot vermelding van het vulgewicht aan te treffen.

• • •

Gewichtsvermelding op veel meer dan tot nu toe het geval is, en in goed Nederlandse gewichten en niet in Engelse wartaal, is een alleszins redelijke eis. En waarom op chocoladerepen niet ook gewichtsvermelding? Ja, over die dozen chocola, die half gevuld zijn met geribd karton en papier, waar de lekkernij is ingebed, vielen ook enige woorden. Hoewel een met belangstelling luisterende niet-huisvrouw, zoals ze zich noemde, het opnam voor de verpakking om de verpakking, als decor om de versnapering. En dit luchthartig vrouwelijk geluid in deze serieuze vergadering kreeg een applausje. Van wie precies was natuurlijk niet na te gaan!

„...beloof ik de waarheid te zeggen de gehele waarheid en niets dan de waarheid".

• • •

Nog meer wensen die te berde werden gebracht en die, evenals alle voorgaande, zijn bijeengebracht in het brochuretje met de pre-adviezen, dat onder de titel „Huisvrouw en verpakking" is verschenen bij het Nederlands Verpakkings-centrum (onderafdeling van het Nederlands Instituut voor Efficiency) waren onder meer, het aangeven op puddingpakjes of er al of geen suiker in zit. En in geval van een blik bevattend een menu boerenkool met worst, verlangt men van buitenaf te weten om hoeveel kool en hoeveel vlees het gaat. Uiterste consumptiedatum, dus: tot hoe lang blijft de inhoud goed, zag men graag vermeld onder andere op worst en blikjes babyvoeding. Over geneesmiddelen ging het hier niet. Maar die hadden allang dat voorbeeld, van uiterste gebruiksdatum moeten geven! Op bleekwater werd verzocht, de hoeveelheid te gebruiken voor een bepaald doel aan te geven. En tenslotte vroeg de commissie die namens de huisvrouw optrad om zeephoudende en alkalivrije — waaronder de synthetische-wasmiddelen ter onderscheiding te verpakken in bepaalde vaste kleuren. Zoals bijvoorbeeld bittere chocola wel rood en melkchocola blauw wordt verpakt. De huisvrouw moet „door de verpakking heen kunnen kijken", zo had mejuffrouw Limperg, ec.dra., de motor van de Nederlandse Huishoudraad, het gesteld in haar inleidend woord. Het doorzicht is enigszins verhelderd door dit gesprek.

Het geheim van het Toplitz-meer in Oostenrijk is dezer dagen vrijgegeven. Na lang zoeken met onderwatercamera's heeft de expeditie Engelse valse ponden opgevist ter waarde van enige miljoenen. Deze valse biljetten zijn tijdens de tweede wereldoorlog vervaardigd om in Engeland een inflatie te veroorzaken. Foto: v.l.n.r. Wilhelm Gluck, Helmut Hunger en Wolfgang Lohde met hun onderwatercamera, waarmede zij nu nog de kisten met cliché's hopen te vinden op de bodem van het meer.

Wat te doen tegen winkeldiefstallen?

Van meerdere zijde hoorden we van vrij omvangrijke winkeldiefstallen, welke in tal van winkelzaken, vooral in de textielbranche, in de laatste tijd zijn gepleegd. Zo lezen wij in het maandblad voor handel en nijverheid.

Nu is de winkeldiefstal een verschijnsel, dat niet nieuw is en dat als een verlies-factor in de boekhouding van een winkelzaak als een vaste post wordt beschouwd. Wanneer men de verslagen in de krant van de strafzittingen van het Gerecht geregeld volgt bemerkt men ook dat deze soort van wederrechtelijke toeëigening geen zeldzaamheid is.

Maar, naar het schijnt, loopt het in de laatste tijd wel wat de spuigaten uit. En niet alleen door het aantal gevallen en de vele zaken, die de dupe ervan werden, doch vooral ook door het **georganiseerd** optreden.

Deze organisatie bestaat hierin, dat door een groep boosdoeners eerst een plan de campagne wordt opgemaakt waarbij het terrein van de operatie wordt vastgesteld en de rollen onder groepsleden worden verdeeld. De zaak, die als operatieterrein is uitgekozen, verheugt zich plotseling in het bezoek van een stel „klanten", **die helemaal niet de bedoeling hebben om te kopen, doch om, als ze de kans krijgen, hun slag te slaan.**

Wanneer een textielzaak is uitgekozen zijn het vrouwen, die haar best doen om er te stelen. Een gewild object zijn rokken. Men gaat zo te werk, dat terwijl door de één de aandacht van de verkoopster wordt afgeleid — door het helpen passen — de vriendinnen zich intussen vliegensvlug ongemerkt meester maken van wat zij al van te voren hebben uitgezocht.

Nog ernstiger is het, wanneer — zoals helaas voorkomt — leden van het personeel bij het complot betrokken zijn en door hun assistentie aan en samenwerking met de bende, hun werkgever benadelen.

Ons is bekend, dat de recherche met veel ijver en vaak met succes achter deze ergelijke gevallen aanzit. Dit heeft natuurlijk het voordeel, dat de boosdoeners soms gevat worden, hun straf krijgen en dat de eigenaar kans heeft zijn spullen terug te krijgen.

Toch geloven wij, dat de winkelier zelf veel kan doen om te trachten zijn verlies ten gevolge van de winkeldiefstallen aanmerkelijk te beperken.

De verleiding is een belangrijke oorzaak van het euvel. Het zal iedereen opvallen, dat in vele zaken de artikelen te veel voor het grijpen liggen. Het is best mogelijk het zo in te richten, dat de artikelen niet zo maar door iedere bezoeker ongemerkt kunnen worden meegenomen. Dit kan geschieden door de wijze van het plaatsen der artikelen. Doch daarnaast is zeker noodzakelijk, dat er naar verhouding van de omvang van de zaak voldoende personeel is, waardoor controle aanwezig is en de klant weet, dat hij gadegeslagen wordt.

Het is ook een gerechtvaardigde maatregel om te eisen, dat de bezoekers hun tassen en dergelijke afgeven alvorens hun ronde door de zaak aan te vangen. In die tassen verdwijnen anders vaak goederen die aan de kassa niet worden afgerekend.

Ten slotte is het een eerste eis voor de winkelier om zeer kieskeurig te zijn bij het aannemen van zijn personeel. Het moeten **betrouwbare** krachten zijn, die met hem in het belang van de zaak samenwerken.

Verder zou het wenselijk zijn, dat van personeel, dat zich misdragen heeft door met winkeldieven ten nadele van zijn eigen werkgever samen te spannen, een lijst wordt aangelegd, die voor het publiek geheim is, doch waarvan de winkeliers inzage kunnen krijgen, en dan gewaarschuwd zijn.

De winkeliers, die over slechte ervaringen beschikken met personeel, kunnen veel bijdragen tot het tot standbrengen van een dergelijke zwarte lijst.

Dit moge leiden tot een doelmatige bestrijding van het grote euvel der winkeldiefstallen, aldus het maandblad.

Brief van Kamer van Koophandel aan directeur Sociale en Economische Zaken

De Kamer van Koophandel en Nijverheid richtte de navolgende brief aan het adres van direkteur van sociale en economische zaken alhier:

„Naar vernomen is, heeft een grote buitenlandse zaak (eigenaar van Chainstores) voornemens hier een stuk grond te kopen en een levensmiddelenzaak te exploiteren. Tevens zullen elektronische en elektrische apparaten verkocht worden. Dit zou dan geschieden met de bedrijfsvergunning van W. H. Jolley Handel maatschappij N.V.

In de eerste plaats wenst de Kamer in het kort te resumeren hoe genoemde vennootschap de vergunning heeft gekregen.

In april 1958 richtte de N.V. C. Kersten & Co., Suriname, zich met een verzoek tot u, waarin zij mededeeld, dat door overname van de aandelen zij eigenares van de N.V. W. H Jolley Handelmaatschappij was geworden en voorts:

— dat zij zich interesseerde voor de handel tussen beide Rijksdelen t.w. leveringen uit Suriname van rijst, hout, citrus, groenten, zand enz. en omgekeerd leveringen van zout en andere produkten van Curaçao naar Suriname en gaarne in de gelegenheid zou zijn om de importgoederen ook op Curaçao en détail te verkopen;

— gelet op de bevordering van handel tussen de Rijksdelen en de rijkseenheidsgedachte;

— gelet op de talrijke groep van Surinamers, die op Curaçao werkzaam zijn;

— gelet ook op het feit, dat de handel tussen Curaçao en Suriname hoe dankbaar ook vermoedelijk niet direkt van grote betekenis zal zijn

— (verzoekt) de vergunning van W. H. Jolley Handelmaatschappij N.V. te willen interpreteren als een algemene vergunning en haar daardoor in staat te stellen om als importeur en detaillist werkzaam te zijn.

De Kamer adviseerde op dit verzoek dat tegen inwilliging geen bezwaar bestond indien de handel zich zou beperken tot uitsluitend Surinaamse produkten.

U verleende bij beschikking dd. 3 juni 1958 nr 415 vergunning aan W. H. Jolley Handelmaatschappij N.V om op Curaçao een zaak te vestigen en te drijven ten doel hebbende:

a. de groot- en kleinhandel in Surinaamse produkten
b. de kleinhandel in levensmiddelen.

De zelfde maand nog verzocht W. H. Jolley Handel Maatschappij N.V. vergunning voor de handel in elektronische en elektrische apparaten radio's, televisie-toestellen en elektrische apparaten voor huishoudelijk gebruik), aanvoerende, dat voor de handel in Surinaamse produkten en levensmiddelen een vrij groot pand en aanzienlijke investering vereist zou zijn.

De Kamer adviseerde op 26 juni 1958 het verzoek niet in te willigen, daar zij verband noch logica van een en ander kon inzien en daar naar haar mening ruim voldoende in de vraag naar vermelde goederen word voorzien.

U verleende bij beschikking van 26 januari 1959 nr 673 vergunning tot het vestigen en drijven van een kleinhandelszaak in radio's, platenwisselaars en televisie-apparaten, versterkers, taperecorders, dikteermachines cinema- en elektro acoustische apparaten en gramofoonplaten.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat men door gevoelsargumenten aan te voeren een vergunning heeft gevraagd en gekregen, welke vergunning naderhand gewijzigd en uitgebreid werd op verzoek van belanghebbende. Ook bij de Kamer is de rijkseenheidsgedachte aanwezig en zij juicht bevordering van hadel tussen de Rijksdelen toe, maar zij wil al haar mening stellen, dat vestigings- en bedrijfsvergunningen niet mogen strekken om de handel en nijverheid van Curaçao te benadelen ten bate van die van andere Rijksdelen.

Dat de onderhavige vergunning de gevestigde handel van Curaçao ernstig kan benadelen, zal wel duidelijk zijn nu de economie van Curaçao verre van rooskleurig is. Vele personen zijn de laatste maanden vertrokken en vermoedelijk zullen nog meer vertrekken, als gevolg van ingevoerde automatisering door de plaatselijke industrie. Hierdoor wordt de koopkracht van de bevolking in haar geheel ook minder.

In het buitenland genomen maatregelen (bv. invoerbeperking in de V.S.) treffen de plaatselijke industrie. Hier moet nog aangetekend worden, dat de winst door de vergunninghoudster niet Curaçao ten bate komt, maar naar het buitenland zal vloeien, ten nadele van onze economie.

Het lijkt niet juist een vergunning te handelen, die een nekslag kan betekenen voor verschillende reeds gevestigde zaken.

De Kamer is van mening, dat de bedoelde vergunning onder deze omstandigheden bezwaarlijk gehandhaafd kan worden en verzoekt u daarom uw standpunt in deze te willen herzien."

Adenauer tegen eind augustus naar Londen

In welingelichte Londense kringen wordt vernomen, dat bondskanselier Adenauer aan het einde van deze maand naar de Engelse hoofdstad zal komen voor een onderhoud met Eisenhower en premier MacMillan. De datum van zijn aankomst is nog niet vastgesteld, maar men gelooft, dat Adenauer op 29 augustus na de aankomst van Eisenhower in Londen zal zijn.

De mogelijkheid van een „Westerse topconferentie" met de deelneming van president De Gaulle — wordt uitgesloten geacht. Naar verluidt stelt Frankrijk zich op het standpunt, dat een dergelijke conferentie vermeden moet worden om niet de indruk te wekken, dat Eisenhower namens de Westerse bondgenoten met Chroesjtsjef gaat praten.

Overigens is het interessant op te merken, dat de Engelse bladen, die in hun geheel het bericht van een uitwisseling van bezoeken tussen Chroesjtsjef en Eisenhower gunstig hadden ontvangen, thans van oordeel schijnen te zijn, dat de Verenigde Staten zonder tegenprestatie een concessie hebben gedaan door Chroesjtsjef uit te nodigen en dat het Russisch-Amerikaanse overleg, hoe men het ook wil noemen, in feite op een topconferentie neerkomt.

„SRANANG TORIE"

Aan drie ambtenaren van het departement van Opbouw een studie-opdracht worden verleent waarvoor zij zich naar Nederland zullen moeten begeven.

Zo krijgt de landmeter R. Wong Fo Sang een driejarige opleiding in fotogrametrie, de topograaf W. Loor een opleiding als landmeetkundige en een klerk-tekenaar een opleiding als fotogrametrisch technicus. ● Het Departement van Onderwijs & Volksontwikkeling overweegt in het komende nieuwe schooljaar aan de Kweekschool voor onderwijzers een nieuw vak in te voeren, namelijk logopaedie (spraakleer). Ook aan de Kweekschool-A zullen met het nieuwe schooljaar spreeklessen aan het rooster worden toegevoegd. ● Aan de Surinaamse Kweekschool voor onderwijzers slaagden eind vorige week voor de onderwijzersakte 113 candidaten, waarvan 45 mannelijke en 68 vrouwelijke. Afgewezen werden 8 mannelijke en 11 vrouwelijke candidaten, totaal 19. ● De Surinaamse Waterleiding Maatschappij heeft bekendgemaakt, dat zij zal overgaan tot uitbreiding van het waterleidingnet in Paramaribo, o.a. door een 12-duims hoofdleiding te leggen van Zorg en Hoop door de Zonnebloemstraat naar Kwattaweg, aangezien de stadsuitbreiding in deze richting dit noodzakelijk maakt. Ook in andere wijken zullen nieuwe leidingen worden gelegd. Een en ander vordert alleen aan materiaalkosten een bedrag van 250.000 gulden. De werkzaamheden zullen in de tweede helft van 1959 en in 1960 worden uitgevoerd. ● Als gevolg van de sterfte onder de kippen door de pseudo vogelpest die in Suriname gewoed heeft, is er een eierentekort in Paramaribo ontstaan. Hierdoor zijn de prijzen van eieren met 3 tot 4 cent gestegen. Een handelaar ging zelfs over tot import van 10.000 eieren uit Nederland. ● Uit de Verenigde Staten van Amerika is in Suriname teruggekeerd dokter Rudi Elsenhout, die aan het begin van deze maand in Californie slaagde tot Master of Public Haalth. Dokter Elsenhout studeerde in de V. S. met een studiebeurs van de Internationaal Cooperation Administration (SABTS).

Dokter Elsenhout, die vóór zijn vertrek uit Suriname reeds belast was met voorlichtingswerkzaamheden op het Bureau voor Openbare Gezondheidzorg, zal worden aangesteld als hoofd van deze afdeling van het B.O.G. Dokter Elsenhout vertoefde op doorreis naar Suriname enkele dagen op Curaçao.

Klassieke muziek op zwarte schijven

Platen van onbeperkte klankvermogens

Een nieuw Amerikaans grammofoonplatenmerk draagt de stoutmoedige naam „Everest" en het heeft met deze pretentie de verplichting op zich genomen als gemiddelde een klankkwaliteit te halen, die het de gekozen naam doet verdienen.

„Everest" is een produkt van „Belock Recording", die een afdeling is van de „Belock Instrument Corporation", een onderneming die zich specialiseert in geluidsapparatuur, waarvan de Amerikanen zich bedienen voor de technische outillering van hun kunstmanen. De man die de „brains" bezit, waaruit deze acoustische apparaten voortkomen, mag van zijn regering niet binnen de 200 kilometer van het IJzeren Gordijn komen, uit vrees, dat de Russen hem zullen stelen.

Op basis van de technische verworvenheden van Belock Instrument Corporation is nu ook de produktie van grammofoonplaten ter hand genomen, welke in Benelux en Congo geïmporteerd worden door de Haagse firma Delahay.

Ik heb een aantal van deze „Everest"-platen gehoord, opnamen die er kennelijk op zijn uitgezocht als monsters te dienen voor de geluidskwaliteit, die Everest kan bieden. Men heeft er uitsluitend de zwaarst bezette orkeststukken voor uitgezocht, werken die de meest gecompliceerde maar ook de meest volumineuze klankproduktie aan de orde stellen.

Om ze te noemen: Schostakowitsch: Symphonie No. VI op. 54, door het London Philharmonic Orchestra onder leiding van Sir Adrian Boult, (LPBR 6007), Ottorino Respighi „Feste Romane", in een album verenigd met Rachmaninoffs „Symfonische Dansen" op. 45, gespeeld door het London Symphony Orchestra onder leiding van Sir Eugène Goossens (LPBR 6004), Paul Hindemith: Symphonie in Es uit 1940, gespeeld door het London Philharmonic Orchestra onder leiding van Sir Adrian Boult (LPBR 6098) en Mahlers Symphonie V, eveneens gespeeld door het London Philharmonic Orchestra onder leiding van Harry Schwartz, in cassette op twee platen (LPBR 6014 -2).

In al deze stukken zijn de moeilijkste acoustische problemen aan de orde. Orkesten in de grootste samenstellingen, zeer ingewikkelde klankbeelden van de meest uiteenlopende timbres, instrumenten in de allerhoogste en de allerlaagste liggingen, dynamiek, welke eveneens de uitersten van volumineusheid bereikt, die de orkestliteratuur kent. Dat alles wordt op deze „Everest"-platen wonderbaarlijk goed verwerkt. De hoogste violen, klarinetten, die tot het zenith van hun bereik stijgen, de laagste bassen van strijkers en blazers, het heeft een echte ronde klank, een werkelijke klank, zou men moeten zeggen, niet een snerpend geluid, of een bromtoon, aanduidend dat daar oorspronkelijk een toon gemaakt is, maar de toon zelf in zijn ware klank.

Als het juist is — wat ik persoonlijk aanneem — dat het doel van alle electro-acoustische geluidsoverbrenging uitsluitend daarin bestaat, dat de overdracht de natuurlijke klank reproduceert, of althans daar zo dicht mogelijk bij komt, dan heeft men in deze platen het ideaal al zeer dicht benaderd. Ook op andere merken komt dat wel voor maar Everest belooft in ieder geval, dat dit het standaard-niveau is, waarop zij zal werken. Dit moet zij uiteraard in de toekomst waarmaken, maar dat haar vermogens zeer groot zijn, valt na het horen van deze platen niet te betwijfelen, en daarmee heeft een nieuwe factor van rivaliteit zijn intrede gedaan op de platenmarkt, waarvan de discophielen zich slechts veelbelovende vooruitzichten kunnen voorstellen.

De bijzondere eigenaardigheid van deze Everest-platen, die er de oorzaak van is, dat het geluid zozeer op de natuurlijke klank lijkt, is voornamelijk te zoeken in de omstandigheid, dat de gehele scale van sterktegraden zowel als van toonhoogten onderling is uitgebalanceerd. Dit betekent praktisch, dat „high fidelity", in zoverre deze als doelwit heeft een wijd bereik van boventonen, niet het enige objectief van deze weergave is. Men komt het vaak genoeg tegen, dat het hoorbaar maken van boventonen een ware obsessie van toonmeesters is geworden. Tegelijkertijd blijkt men dan gemeenlijk minder gevoelig voor de distorsie, de vertekening die in het klankbeeld ontstaat.

In het onderhavige geval echter heeft men zich gematigd ten aanzien van de boventonen om het gevaar van vertekening te kunnen ondervangen, terwijl men van de andere kant speciale apparatuur heeft gebruikt om de geringste frequenties van de laagste tonen zonder enige inperking te kunnen opvangen. Dit heeft dan de klankrijkdom van deze lage tonen veroorzaakt, maar daar tegenover wordt het oor dan ook niet geplaagd door opgedreven boventonen, die de grens van het normale gehoorvermogen bereiken of daar al overheen komen.

Zo ook heeft men menigmaal plaatruimte opgeofferd om grote klankvolumen onbelemmerd te kunnen opnemen, d.w.z. men heeft de groeven zo breed gemaakt als met de trillingspotenties van de speciaal vervaardigde snijkop overeen kwam. Daarin schuilt de tweede reden voor de grote natuurlijkheid en de onbeperkte ruimtewerking bij de sterkste dynamische tegenstellingen van de klank.

Een zich van het bovenstaande onderscheidend karakter heeft het merk „Delahay", dat door deze importeur in omloop wordt gebracht. De platen worden opgenomen in Stuttgart en geperst op de persen van de Deutsche Grammophongesellschaft. Ik hoorde daarvan een klavierrecital door de nog jonge pianist Robert-Alexander Bohnke (DRK 12501), die voor deze plaat speelde Mozarts variaties „Ah, vous dirai-je maman?" K.V. 265, twee Impromptu's benevens een Allegretto in c van Schubert, alsmede de Kinderszenen van Schumann en enkele stukken uit diens Phantasiestücke op. 12. Bohnke plaatst zich hiermee in de klasse der oprechte werkgetrouwe muzikanten, voornaam, delicaat en van een prachtig toucher. Dit laatste blijkt dan heel overtuigend door het klankkarakter van deze plaat, dat meer is aangepast aan bescheidener dimensies, waaraan het misschien wel een zweem natuurgetrouwheid opoffert, maar dat toch van zeer goede kwaliteit is. (DRK 12501).

Nu de techniek meer en meer in staat blijkt, onbeperkte klankvermogens in de plaat vast te leggen, lijkt het nauwelijks meer een vraag of de gemiddelde afspeel-apparatuur daar nog is tegen opgewassen. Zij kan dit niet meer verwerken. Zij raakt achter. Daaruit vloeit een nieuwe uitdaging aan de industrie voort: apparatuur die tegen een redelijke prijs aan het vermogen van de moderne grammofoonplaat recht doet.

Mobach

Zal er nieuwe datum voor terechtstelling van Chessman worden bepaald?

Het hooggerechtshof van Californië heeft woensdag beslist, dat Charyl Chessman, die elf jaar geleden ter dood is veroordeeld en in de gevangenis enkele goed verkochte boeken heeft geschreven, niet nog eens in beroep tegen zijn vonnis zal worden gehoord.

Verwacht wordt nu, dat de rechtbank van Los Angeles, die hem in eerste aanleg op beschuldiging van ontvoering en verkrachting ter dood heeft veroordeeld, een nieuwe datum van terechtstelling zal bepalen.

Chessman heeft aangekondigd, dat hij het Amerikaanse hoge gerechtshof opnieuw — voor de achtste maal — om uitstel van executie zal verzoeken.

V.N.-waarnemers naar LAOS?

Een woordvoerder van het Foreign Office heeft vandaag meegedeeld, dat de Engelse regering overweegt in de nabije toekomst met een constructief plan voor Laos voor de dag te komen.

Van gezaghebbende zijde verluidt, dat Engeland zou kunnen overwegen om voor te stellen waarnemers van de V.N. naar Laos te zenden.

Communisten nog steeds sterk in Kerala?

De secretaris-generaal van de Indiase communistische partij, Ghosj, heeft verklaard dat de nieuwe verkiezingen in Kerala zouden aantonen dat de communisten niet het vertrouwen van de meerderheid hadden verloren. Hij zei op een persconferentie dat meer geweld tegen de communisten werd gebruikt na de overneming van het bestuur door de president. „De grondwet is gemaakt tot een farce en het optreden van de president is een tragedie voor de Indiase democratie en de inwoners van Kerala". Hij beschuldigde premier Nehroe van het toepassen van zware discriminatie.

Volgens berichten uit Trivandrum zijn alle vrouwen en jongeren die gevangenisstraffen uitzaten in verband met de campagne van de congrespartij, in vrijheid gesteld.

De voorzitter van de Pradesj congrespartij, Sanker, die na besprekingen in Nieuw Delhi is teruggekeerd in Trivandrum, zei dat een onpartijdig onderzoek naar het bestuur van het communistisch bewind kan worden verwacht.

Record voor koningin Elisabeth van België

Als wereldrekordhoudster luchtreizen is de 83-jarige koningin Elisabeth van België dezer dagen uit Zuid-Slavië te Brussel teruggekeerd.

De bijzonder ondernemende grootmoeder van koning Boudewijn heeft de afgelopen 20 maanden 100 vlieguren gemaakt in allerlei passagierstoestellen van straalvliegtuigen tot helikopters. Hiermede vestigde zij volgens de trotse officiële mededelingen te Brussel een wereldvliegrekord voor dames van haar leeftijd.

Van 1 januari vorig jaar af bezocht zij achtereenvolgens de Kongo, Rusland, Israël, Spanje en Zuid-Slavië. Daarbij maakte zij gebruik van DC-6 en DC-7-toestellen, een Convair, een Britannia, een Toepolef-straalvliegtuig, een Iljosjin en een helikopter.

Amerikaanse Defensiebegroting aangenomen

De Amerikaanse senaat heeft dinsdag de defensiebegroting tot een bedrag van 39.226.239.000 dollard aangenomen. Het huis van afgevaardigden heeft er al eerder zijn goedkeuring aan gehecht.

Het congres gaat ook akkoord met het voornemen van de regering om de sterkte van het leger op 870.000 man te handhaven, die van de luchtmacht op 845.000 man en die van de marine op 630.000 man.

De senaat heeft zich korte tijd
De senaat heeft zich korte tijd later eveneens voor 't wetsontwerp uitgesproken met 85 stemmen voor en geen tegen.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3585. — De oude Hocus was doorgedrongen tot de kamer, waarin heer Bommel gezeten was. Maar hij bleef daar niet lang.

Het gerucht van boze stemmen drong door het vensterglas naar buiten. Daarop werd er een raam geopend en de gestalte van de bejaarde uitgever vloog met een boog op het gazon.

„Bah!" riep heer Bommel, aan het venster tredend. „Dit is heel onaangenaam voor een heer van mijn stand. Je bent me te min! Scheer je weg!"

Vreemd genoeg werd de grijsaard in het geheel niet boos over deze ruwe behandeling. Zijn gelaat ontspande zich en hij begon opgeruimd te lachen.

„Goed, héél goed!" zo riep hij uit. „Te min! De hele wereld is heer Bommel te min. Uitstekend! Zo heb ik het gezegd en zo moet het zijn! Hèhèhòhè! Het zetsel is dus in orde en de pers heeft zijn werk goed gedaan. Net wat ik dacht......"

Hij zweeg en een uitdrukking van diepe ernst verscheen plotseling op zijn gelaat.

„Maar dan heeft die jonge Tom Poes dus gelogen!" prevelde hij. „Hij zei, dat Bommel zo verstandig en vriendelijk geworden was! Waarom zei hij dat?!"

Hij sprong overeind en zette zijn hoofddeksel recht.

„Waarom zei hij dat?" kraste hij. „Hij heeft gelogen! Zwadder en zwavel op zijn pad! Hij wilde mij hierheen lokken! Waarom? Ik zal hem!"

Met deze woorden wendde hij zich om en begon terug te rennen naar zijn hut.

LONDENSE KRABBELS

De week, die is begonnen met zoveel tumult, en met een lange nachtzitting over de gebeurtenissen in het Hola-kamp, gevolgd door het belangrijke debat over het Devlinrapport betreffende de toestand in Nyasaland, eindigde donderdag in een sfeer van wat men bijna weemoed zou kunnen noemen. Het Lagerhuis is dikwijs vergeleken met een school, bestaande uit één grote, veel te grote klas. Dezelfde spanningen treden er op als in een schoollokaal, en evenals in een schoollokaal is soms het nietigste vooral, de meest onbeduidende vergissing, of een kleine verspreking voldoende om de spanning te verzachten door een gemeenschappelijke schaterlach.

Toen donderdag j.l. het Lagerhuis op reces ging, was het alsof de school op zomervakantie ging. Maar deze keer was het anders dan anders. Weliswaar is er officieel niets aan de hand en komt het parlement 22 oktober terug van zijn vakantie, maar de leden van het Lagerhuis gedroegen zich alsof zij maar al te goed wisten dat dit parlement alleen maar, en wel op een vervroegde datum, terug zal keren naar Westminster om te vernemen **dat de premier besloten heeft Ka**merontbinding te vragen en algemene verkiezingen uit te schrijven. In deze geest handelen de leden door afscheid te nemen van hen, die niet terug zullen keren in het nieuwe parlement. In de meeste gevallen geschiedde dit binnenskamers, maar donderdag maakte men van de laatste dag van het parlementaire school jaar gebruik om afscheid te nemen in het Huis zelf van de Speaker, de Right Honourable William Shepherd Morrison, die zeker behoord heeft tot de meest vooraanstaande Speakers van het Lagerhuis. Het was een lust deze indrukwekkende Schot met een schaamteloos Schots accent en met rollende r-klanken de orde te horen herstellen in een bewogen zitting. Hij was ook een geestig Speaker, en de buitenlandse correspondenten in Londen hebben reden hem dankbaar te zijn, al ware het slechts omdat hij ons aan het eind van een noenmaal op ongewoon en onverwacht openhartige wijze onderrichtte over het moeilijke werk van de Speaker en over de vele overwegingen waarmee hij rekening moest houden alvorens een keuze te doen uit de spraakgrage Lagerhuisleden, die bij bosjes tegelijk plegen op te springen van hun zetels in de hoop dat de Speaker hun het woord zal geven. Het was bijna roerend dat op deze laatste dag een van de sprekers de Speaker vaarwel wenste met het prachtige, lapidaire en helaas onsterfelijke cliché dat „de moeder aller parlementen" de Speaker met leedwezen zag vertrekken.

Onder degenen, en het zijn er deze keer zeer veel, die niet terug zullen keren, bevinden zich drie oudgedienden en ex-ministers van Labour, Dalton, Williams en Herbert Morrison. Voor deze vertrekkenden moet het triest geweest zijn hun laatste dagen in het parlement te hebben moeten slijten, verstoken, zo al niet van aanzien, dan toch van alle politieke macht. Herbert Morrison, een van de verdienstelijkste leiders, die de Labourpartij in haar geschiedenis heeft gekend, en gedurende lange tijd de evidente opvolger van Attlee als leider van de partij, werd handig en met persoonlijke medewerking van Attlee zelf uit de leiding weggemanoeuvreerd om het leiderschap te doen toevallen aan Gaitskell. Zijn partijgenoten hebben hem deze week een paar afscheidsgeschenken gegeven, waaronder een televisietoestel. Het strekt Morrison tot grote eer, dat hij zich nooit gekwetst heeft getoond over de behandeling die hij heeft ondergaan.

Zijn houding was fier en waardig, en zijn witte kuif bleef tot het eind onversaagd de hemel toestreven. Men zal hem missen in het Lagerhuis, zoals men ook de sonore stem zal missen van Dalton, die als kanselier van de schatkist in een Labourkabinet af moest treden wegens een kleine technische begrotingsindiscretie.

Ook onder de conservatieven verdient een van de vertrekkenden speciaal herdacht te worden. Het is de uitgever Nigel Nicolson, die geheel tegen zijn zin gedwongen is zijn zetel prijs te geven. Nicolson was een van de weinige parlementariërs die zijn eigen geweten verkoos boven de bevelen van het partijapparaat, onder meer in de Suez-affaire. Over dit gebrek aan slaafse onderworpenheid werd het bestuur van de conservatieve onderafdeling in zijn kiesdistrict zo boos, dat het hem meegedeeld heeft dat het een ander lid van de conservatieve partij kandidaat zal stellen voor de volgende verkiezingen. De heer Nicolson is een eervol man en gaat heen in glorie.

Dit is in vele opzichten een merkwaardig Lagerhuis geweest, vooral omdat de conservatieven zich onder leiding van Macmillan hebben kunnen herstellen van de gevolgen van de Suezkanaal-affaire en voldoende nieuwe kracht hebben kunnen ontwikkelen om zelfs de aanvallen over het Hola-kamp en Nyasaland met succes te kunnen weerstaan. Er kan op politiek terrein nog van alles gebeuren, zelfs tijdens een lang zomerreces. Maar als de conservatieven de komende maand de wind mee blijven hebben, is de kans groot dat zij voor de derde achtereenvolgende keer de algemene verkiezingen zullen winnen, een ongewone prestatie. Of dit helemaal een positieve overwinning zou zijn, in de zin dat het electraat de conservatieven de overwinning zal bezorgen uit dankbaarheid voor bewezen diensten, is een andere vraag. Wat de conservatieven in grote mate helpt, is dat de Labour-oppositie mat en onbekwaam is geweest in het Lagerhuis en verdeeld daarbuiten. De verdeeldheid over de kernbomkwestie bij Labour laat zich niet wegpraten, zelfs indien de partij op een jaarvergadering een meerderheid zou geven aan de leiding. Een meerderheid brengt alleen maar een overwinning, maar geneest de wonden niet. Er heerst bij Labour eveneens verdeeldheid over de kwestie van verdere nationalisatie en andere vormen van uitbreiding van de regeringsbemoeienis. De leiding probeert deze verdeeldheid te verdoezelen met opzettelijke vaagheid, maar kan zich niet blijven verschansen achter dubbelzinnige formuleringen. De laatste daad welke Herbert Morrison stelde bij zijn afscheid van de fractie was in zijn dankrede erop te wijzen, dat nationalisatie behoorde tot het wezenlijke deel van een Labourprogram en dat de partij dit openlijk behoorde te erkennen. Ideologisch heeft Morrison natuurlijk gelijk. Ongelukkigerwijze staat er onder het grootste deel van de kiezers geen geestdrift voor verdere nationalisatie. Labour bevindt zich derhalve in een moeilijke positie. Meer socialisme betekent minder kans op een verkiezingsoverwinning. Maar een gematigd socialisme verschilt te weinig van een conservatief stelsel in een heilstaat om het electoraat te doen besluiten nieuwe paarden voor te spannen aan de oude wagen.

Mutaties bij het Eilandgebied Curacao

Benoemingen:

H. E. Wanga tot schrijver b. in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld ten kantore van de Ontvanger van het Eilandgebied Curaçao;
mej. R. Th. Sspoza voor een proeftijd van drie maanden tot schrijver b. in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld ten kantore van het Eilandgebied Curaçao;

D. Winterdaal tot vuurtorenwachter op Klein Curaçao in tijdelijke dienst;
J. A. Jonis tot klerk b. in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld ten kantore van de Ontvanger van het Eilandgebied Curaçao;

H. F. Laker tot chauffeur van de dental-car in tijdelijke dienst;
S. L. Lourens voor een proeftijd van drie maanden tot schrijver b. in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld bij het Volkswoningbedrijf;
mej. C. M. Jansen voor een proeftijd van drie maanden tot schrijver b. in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld bij de Dienst van Openbare Werken;

E. B. Manuel tot schrijver b. in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld bij de Dienst van Openbare Werken;
Th. Bors ontheven uit de functie van werktuigkundige 3de klasse bij de Watervoorzieningsdienst en benoemd tot opzichter bij de Watervoorzieningsdienst en benoemd tot opzichter bij de Watervoorzieningsdienst;
J. Everts tot kassiersbediende, tevens administratieve hulp ten kantore van de Ontvanger van het Eilandgebied Curaçao in tijdelijke dienst;
R. A. Martina tot klerk b. in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld bij de Watervoorzieningsdienst;
W. M. Franco tot technisch-assistent in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld bij de Dienst van Openbare Werken;

mej. J. A. Cratsz tot klerk b. in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld op het Centraal Bestuurskantoor.

Bevorderingen:

H. D. Davelaar, tijdelijk schrijver b. ten kantore van de Ontvanger van het Eilandgebied Curaçao, tot tijdelijk klerk b.;
H. G. A. Geenen en D. C. Isenia, opzichter-uitvoerders bij de bouwkundige dienst van Openbare Werken tot hoofdopzichter bij Openbare Werken;
E. N. de Pool en G. W. Nicholson opzichters bij Openbare Werken, tot hoofdopzichter bij Openbare Werken;
mej. A. Jesurun, tijdelijk klerk b bij de Afdeling Burgerlijke Stand Bevolkingsregister en Verkiezingen van het Centraal Bestuurskantoor tot tijdelijk klerk 1ste klasse;
S. R. Goeloe, adjunct-commies bij de Afdeling Personeelszaken van het Centraal Bestuurskantoor, tot commies;
L. Hoogerwerf, adjunct-commies bij de Afdeling Financiën van het Centraal Bestuurkantoor, tot commies;
E. M. Naar, adjunct-commies bij Afdeling Burgerlijke Stand, Bevolkingsregister en Verkiezingen van het Centraal Bestuurskantoor, tot commies;
E. J. E. Spencer, adjunct-commies bij de Afdeling Burgerlijke Stand, Bevolkingsregister en Verkiezingen van het Centraal Bestuurskantoor, tot commies;
G. H. Stomp, adjunct-commies bij de Afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding van het Centraal Bestuurskantoor, tot commies.

Overplaatsing:

E. A. V. Jesurun, adjunct-commies bij de Afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding van het Centraal Bestuurskantoor, naar het Eilandelijk Toeristenbureau.

Ontslag aan:

mej. Y. M. Pieters, tijdelijk bibliotheekambtenaar 2de klasse bij de Eilandelijke Leeszaal en Bibliotheek op haar verzoek;
mevr. S. L. Curguran-Echobardo, tijdelijk sociaal werker bij de Dienst Sociale Zaken op haar verzoek;
mevr. A. A. Pietersz-Bernadina, tijdelijk sociaal werker bij de Dienst Sociale Zaken, op haar verzoek;
mevr. E. H. Breijer, tijdelijk klerk 1ste klasse bij het Eilandelijk Toeristenbureau op haar verzoek.

Belasting met de waarneming:

G. W. Riley, technisch ambtenaar 2de klasse bij de Dienst van Openbare Werken met de functie van Hoofd van de Afdeling Werkplaatsen van de Dienst van Openbare Werken ingaande 3 juli 1959 en voor de duur van de aan de heer J. P. W. B. hoofdtechnisch ambtenaar belast met de functie van Hoofd van de Afdeling Werkplaatsen van de Dienst van Openbare Werken verleende vrijstelling van dienst en buitenlandsverlof;

Belasting met de waarneming:

G. W. Riley, technisch ambtenaar 2de klasse bij de Dienst van Openbare Werken met de functie van Hoofd van de Afdeling Werkplaatsen van de Dienst van Openbare Werken ingaande 3 juli 1959 en voor de duur van de aan de heer J. P. W. hoofdtechnisch ambtenaar belast met de functie van Hoofd van de Afdeling Werkplaatsen van de Dienst van Openbare Werken verleende vrijstelling van dienst en buitenlandsverlof;

A. J. Brummelaar, hulpkeurmeester bij de Veterinaire Dienst met de functie van hoofdopzichter bij de Veterinaire Dienst ingaande 3 augustus 1959 en voor de duur van de aan de heer G. Verweij, hoofdopzichter bij de Veterinaire Dienst verleende vrijstelling van dienst en buitenlands verlof.

N OF M

door AGATHA CHRISTIE

29

„Wat doen we nu?"

„We dienen op een goede dag Mrs. Perenna's kamer te doorzoeken. Er zou daar wel iets kunnen zijn, dat ons een aanwijzing geeft. We moeten haar schaduwen; we moeten zien, waar ze heengaat en wie ze ontmoet. Tommy, laten we Albert hier laten komen."

Tommy dacht hierover na.

Jaren geleden had Albert, die toen piccolo in een hotel was, zich bij de jonge Beresfords aangesloten en aan hun avonturen deelgenomen. Nadien was hij bij hen in dienst gekomen en de enige huishoudelijke hulp in de flat geweest. Ongeveer zes jaar geleden was hij getrouwd en thans was hij de trotse eigenaar van het café „De Eend en de Hond" in Zuid-Londen.

Tuppence ging vlug voort: „Het zal voor Albert een sensatie zijn. Hij kan logeren in het café bij het station en hij kan de Perenna's voor ons schaduwen...... of iemand anders."

„En Mrs. Albert?"

„Die zou verleden week Maandag met de kinderen naar haar moeder in Wales gaan. Vanwege de bomaanvallen. Het komt allemaal prachtig uit."

„Ja dat is een goed idee, Tuppence. Als één van ons de vrouw volgt, zou het nogal verdacht zijn. Albert zou prachtig zijn. Nu nog iets anders: ik geloof dat we op die zogenaamde Tsjechische vrouw moeten letten, die met Carl in gesprek was en die hier in de buurt rondzwerft. Het komt me voor, dat zij misschien een vertegenwoordigster is van de andere kant en dat is nu juist wat we zo graag willen weten."

„Ja, ik ben 't met je eens. Ze is hier om opdrachten in ontvangst te nemen, of om berichten te halen. Als we haar weer zien, moet één van ons haar volgen om meer over haar aan de weet te komen."

„Wat zou je er van denken, als we eens een kijkje namen in Mrs. Perenna's kamer en — eh — vind je niet, dat we Carl's kamer ook een beurt moeten geven?"

„Ik geloof niet, dat we daar iets zullen vinden. Hij is per slot van rekening een Duitser; van de politie kan hij dus huiszoeking verwachten. Hij zal er thuis wel voor oppassen iets verdachts in zijn kamer te hebben. Het zal, wat de kamer van Mrs. Perenna betreft, niet gemakkelijk zijn. Wanneer zij niet thuis is, is Sheila er vaak en dan hebben we Betty en Mrs. Sprot nog; die lopen voortdurend op het portaal en in de gangen en bovendien is Mrs. O'Rourke veel in haar slaapkamer."

Ze zweeg een ogenblik.

„De beste tijd is onder de lunch."

„De tijd van mijnheer Carl, bedoel je."

„Juist, ik zou hoofdpijn kunnen hebben en naar mijn kamer kunnen gaan...... neen, dat gaat ook niet; dan loop ik de kans, dat de een of ander me achterna wil lopen met medicijnen of zo. Ik weet het al. Ik kom gewoon, onopvallend, vóór de lunch binnen en ga zonder iemand iets te zeggen, naar mijn kamer. Dan kan ik, na de lunch, altijd nog zeggen, dat ik hoofdpijn had."

„Zou ik het maar niet liever doen? Ik kan morgen weer hooikoorts hebben."

„Neen, ik geloof, dat ik het maar moet doen. Als ze mij betrappen, kan ik zeggen, dat ik naar aspirine of zoiets zoek. Eén van de mannelijke gasten in Mrs. Perenna's kamer zou veel meer stof tot denken geven."

Tommy grinnikte. „Van min of meer schandaleuze aard."

Zijn glimlach verdween; hij keek ernstig en bezorgd.

„We moeten het zo gauw mogelijk doen, meisje. De berichten zijn slecht vandaag. We moeten heel gauw tot een of ander resultaat komen."

Tommy vervolgde zijn wandeling en ging even later het postkantoor binnen, waar hij een interlocaal gesprek had met Mr. Grant, aan wie hij berichtte, dat de laatste operatie goed was geslaagd en dat vriend C. er definitief bij betrokken was.

Daarna schreef hij een brief en ging die posten. De brief was geadresseerd aan Mr. Albert Batt, „De Eend en de Hond", Glamorganstraat, Kensington.

Hij kocht een weekblad, dat beweerde het Engelse volk in te lichten over wat er werkelijk ging gebeuren en slenterde met een onschuldig gezicht naar Sans Souci terug.

Even later werd hij geroepen door de opgewekte stem van overste Haydock, die over het portier van zijn twoseater leunde en hem toeriep: „Hallo, Meadowes, meerijden?"

Tommy accepteerde de lift dankbaar en stapte in.

„Dus U leest dat vod ook al?" vroeg Haydock, een blik werpend op de rode omslag van het „Ware Wekelijkse Nieuws".

Mr. Meadowes spreidde dezelfde lichte verwarring ten toon van alle lezers van het blad in kwestie wanneer deze vraag werd gesteld.

„Verschrikkelijk vod," gaf hij toe. „Maar, weet U, soms schijnen ze werkelijk te weten, wat er al zo achter de schermen zich afspeelt."

„En soms zijn ze er volkomen naast."

„Ach ja, natuurlijk."

„Het is nu eenmaal zo," zei overste Haydock, terwijl hij zijn wagen nogal onvast om een vluchtheuvel heen stuurde en ternauwernood een botsing met een grote vrachtauto voorkwam, „wanneer die kerels gelijk hebben, dan herinner je je dat later, maar wanneer ze het mis hebben, dan ben je het glad vergeten. Ze hadden me verteld, dat U een poosje onder de wol gekropen was."

„O, dat was een lichte aanval van hooikoorts; dat krijg ik altijd omstreeks deze tijd van het jaar."

„Ja, natuurlijk. Ik zelf heb er nooit last van gehad; een vriend van mij wel. Die was er geregeld in juni mooi mee. Voelt U zich al fit genoeg voor een partijtje golf?"

Tommy zei, dat hij 't heel prettig zou vinden.

„Prachtig. Wat denkt U van morgen? Ik zal U eens wat zeggen: ik moet morgen naar een vergadering van de luchtafweer om een corps plaatselijke vrijwilligers op te richten; verduiveld goed idee, als je het mij vraagt. Het wordt tijd, dat we allemaal de handen eens uit de mouwen gaan steken. Laten we dus zeggen, morgen ongeveer om zes uur."

„Dank U zeer, heel graag."

(Wordt vervolgd)

Australië wenst Zuidpoolgebied buiten de politiek te houden

De Australische minister van buitenlandse zaken, Casey, heeft medegedeeld, dat hij er naar zal streven dat het Zuidpoolgebied niet voor militaire doeleinden zal worden gebruikt. Casey, die de Australische delegatie naar de Zuidpool-conferentie van twaalf landen in Washington in september zal leiden, zeide, dat Australië wenst, dat het Zuidpoolgebied buiten politieke geschillen blijft en dat het gebruikt wordt voor wetenschappelijk onderzoek. Minister Casey zal voorts de Australische delegatie naar de algemene vergadering der V.N. leiden en Engeland, Frankrijk en West-Duitsland bezoeken voor overleg met regeringsleden.

Beroemd Zwitsers orkest naar ARUBA

Oranjestad. — Het Collegium Musicum Helveticum, een zeer bekend Zwitsers kamerorkest zal, nog deze maand en wel op 26 augustus een concert geven in de Arubaanse schouwburg. Aanvankelijk zag de Arubaanse Kunstkring zeer tegen de kosten op, maar het bleek dat de naam Aruba reeds zo'n goede klank in kunstenaaskringen heeft, dat de dirigent, toen hem bericht werd, dat de Kunstkring dit keer het groter risico niet aandurfde, spontaan een reduktie toestond van maar liefst veertig procent van het honorarium. Dit maakte het voor de Kunstkring mogelijk de prijzen voor dit bijzondere optreden zo laag te stellen, dat men het aanbod, met twee handen heeft aangegrepen.

De prijzen kunnen nu op f. 4.— voor leden en f. 5.— voor niet leden worden gesteld (aanvankelijk had dit f. 6.50 en f. 8.— moeten zijn).

Het orkest bestaat uit 20 van de beste musici, onder leiding van dirigent Schuhmacher. Bovendien reizen twee solisten mee, die behoren tot de grootste virtuozen van Europa, de pianist Julian von Karoliy en violist Denes Zsizmondi.

Meer plaatsen in de schouwburg.

Van het Kunstkring bestuur vernemen wij dat aan de stichting-schouwburg is gevraagd te proberen het aantal zitplaatsen in de schouwburg op te voeren. Het schijnt mogelijk door bepaalde veranderingen nog geen tachtigtal stoelen bij te plaatsen.

Voor bijzondere uitvoeringen, als het optreden van een orkest en andere blijkt n.l. de zaal te klein te zijn, hetgeen dan resulteert in extra hoge toegangsprijzen.

Donaties welkom.

Het is bekend, dat de Kunstkring een ernstig verlies heeft geleden met het optreden van de toneelgroep '59. Het verlies wordt voor de helft gedragen door het CCA, maar dan nog stelt het de Kunstkring voor grote problemen.

Behalve de inkomsten uit contributies van leden, ontvangt de Kunstkring aan subsidies: uit een aandeel landsloterij per jaar f. 2500.— en van het CCA f. 1500.—.

Een suggestie onlangs in de redaktionele kolommen van dit blad gedaan, om diegenen die uit hoofde van hun funktie altijd worden uitgenodigd, in de gelegenheid te stellen een jaarlijkse donatie te geven, wordt door het Bestuur gaarne overgenomen. Men hoopt nog vele vrijwillige bijdragen van deze groep trouwe bezoekers te ontvangen.

Het concert

Intussen is men dirigent Schuhmacher zeer erkentelijk voor zijn bijdrage, waardoor voor dit concert zeer aantrekkelijke toegangs prijzen konden worden gesteld.

Het behoort tot een der beste van Europa. Het kamerorkest is nog jong. Het werd in 1954 opgericht en maakt thans zijn eerste tournee naar de Amerikaanse landen. Het orkest is vooral bekend om zijn virtuositeit, zijn vlekkeloos samenspel en het feit dat men in het klassieke repertoire tal van werken opnam, die eigenlijk tot dusver te weinig aandacht kregen, ofschoon ze het wel verdienen.

Schouwburgagenda.

Er valt de laatste tijd wel zeer veel te genieten in de schouwburg.

Nu de prijs voor dit concert zo laag is gesteld, verwacht men een volle schouwburg, ondanks het feit dat er deze maand nog meer evementen op het programma staan. Volgende week is de premiere van een papiaments toneelspel onder leiding van Elly en Piet Kamerman en op 28 augustus hoop het ANV-toneel „Het versteende wond" ten tonele te voeren. De premiere van dit spel is vooral bestemd voor leden van het Algemeen Nederlands Verbond, waarbij de toegangskaarten ofwel voor zeer lage prijs (f. 1.—) of mogelijk zelfs gratis zullen worden verstrekt.

Voor niet-leden volgt dan de week daarop nog een tweede uitvoering van dit toneelspel.

EILANDGEBIED ARUBA

Het Bestuurscollege maakt bekend dat ingaande 10 augustus 1959 door de Eilandsontvanger, alhier, niet langer kwitanties op kasslips zullen worden afgegeven voor wat betreft betalingen gedaan op het ontvangerskantoor te Oranjestad.

Vanaf bovengenoemde datum zullen kwitanties worden verleend op de ter kwitering aangeboden rekeningen en/of aanslagbiljetten door middel van een afstempeling van een kasregister.

UIT POLITIERAPPORTEN

Oranjestad. — Norberto Kransen, San Barbola 45, verloor een gouden ketting.

Te Tarabana werd een aanrijding gemeld tussen 7500 en 3481. Oorzaak: De eerste wagen reed te dicht achter de tweede. Schade: f 250.—.

Woensdag morgen werd brand gemeld in perceel Mozartstraat 10, waar een gasstoof in vlammen stond. De brand werd door de eigenaar zelf geblust.

Scheepvaart: Er kwamen 7 schepen binnen, en er vertrokken er 5.

Burgerlijke Stand

Oranjestad — Op 5 augustus werd geboren: Winifrida Margaritha Maria, dochter van de heer en mevrouw F. D. Figaroa-Frank — Montanja 34.

Op 6 augustus werd het huwelijk voltrokken tussen: Juan Policiano de Palm en Louisa Elvira en Aléxine Sharpe — Lago Heights 704, tussen: Frank Joaquin Tromp en Eleonora Paskel — Hooiberg 96, tussen: Emiliano Tromp en Maria Asuncion Dijkhoff — Calabas 63 en tussen: Wilfred Wilson en Muriel Emeline Granger — Golfweg 23.

SPES PATRIAE wint K.o. - toernooi

Oranjestad. — Voor de eerste maal heeft het team Spes Patriae een tournooi of competitie gewonnen door gisteravond in de finale van het Plymouth K.O. tournooi in de A-klasse het team van Aruba Juniors te verslaan met 30-29. De ruststand was 11-10, ook in het voordel van Spes.

Topscorers waren voor Spes A. Joseph met 11 en voor A. J. Edgar Brion met 16 punten.

De wedstrijd werd voorafgegaan door een juniorenontmoeting tussen Blue Stars en Spes Jrs. Blue Stars won met 19-15.

Na afloop van de wedstrijden werden door sportkoningin Nilda Croes de bekers uitgereikt.

In de A-klasse won Spes Patriae, in de B-klasse Aruba Juniors, bij de dames Aruba Juniors en bij de junioren Blue Stars.

Nog geen biezonderheden bekend over Eisenhowers bezoek aan Europa

In Amerikaanse ambtelijke kringen wordt vernomen, dat president Eisenhower nog geen beslissing heeft genomen over de datum en de programma-inleiding van zijn aanstaand bezoek aan Europa. Ook de officiele woordvoerder van het Witte huis weigerde vanmorgen zich over het reisplan van de president uit te laten. Zo staat het nog niet vast, of Eisenhower te Londen dan wel in Parijs een ontmoeting zal hebben met bondskanselier Adenauer, die dan met vakantie aan het Como-meer zal zijn.

Op het hoogste niveau

(Vervolg van pagina 1)

over de voortvarendheid van Eisenhower, die niet voldoende ruggespraak met de geallieerden heeft gehouden over het hoe en wat van de ontmoetingen met de grote man van het Kremlin. Het probleem van deze tijd, namelijk dat met betrekking tot de toekomst van Duitsland, werd reeds uit den treure uiteengerafeld op de Geneefse conferentie en van de elfde mei tot vandaag hebben de Russen maar bitter weinig inschikkelijkheid gedemonstreerd bij de oplossing van dat vraagstuk. Nu wordt het complex der moeilijkheden op het allerhoogste niveau gebracht — en welke weg zal er over blijven als ook daar geen succes wordt geboekt?

Bij het verlaten van Genève heeft minister Herter van Amerika geen verklaring willen afleggen: hij bepaalde zich tot de mededeling, dat de besprekingen nuttig waren geweest. Dat is een zeer diplomatieke uitlating want het kan zelfs nuttig zijn te spreken met een vijand van wie men geen enkel vriendelijk woord meer kan verwachten. Nu wordt de hoogste chef van de tegenpartij erbij gehaald. Hij zal in de Verenigde Staten glimlachen en handjes schudden zowel men maar wil, maar hij zal geen Russisch prestige teloor willen doen gaan nu hij al zoveel winst heeft geboekt.

Daarom past de waarschuwing die ook bij de aanvang der besprekingen in het Palais des Nations werd gegeven: men mag niet te hoopvol zijn inzake de ontmoeting der groten van beide partijen.

Vrijwel op hetzelfde ogenblik, dat Nikita Kroesjtsjef tijdens een persconferentie vertelde van Eisenhower's uitnodiging, volgde het communistisch propaganda-apparaat een andere koers. Het gescheld op het amerikanisme heeft plaats gemaakt voor uitgebreide voorlichting over de gebieden die de Russische leider zal bezoeken. Verder worden te pas en te onpas herinneringen opgehaald aan het bezoek van westelijke diplomaten aan de Sovjet-Unie waarbij **echter zoals steeds de schaar van de censor blijkt te zijn gehanteerd. Het Russische volk behoeft niet alles te weten....**

De ideologieën der Russen en der Amerikanen verschillen in zulk een mate, dat een werkelijk of een symbolisch schudden der handen van hun regeringsleiders beslist niet veel zal uithalen. Indien er een wil was geweest tot het begrijpen van elkanders standpunt inzake welke kwesties dan ook, dan zou men het niet behoeven te laten aankomen op een bespreking op het hoogst-mogelijke niveau. Nee, dan zou men het reeds veel eerder eens zijn geworden. Aan de andere kant moet het nog altijd voor mogelijk worden gehouden, dat president Eisenhower een goede reden heeft om Kroesjtsjef nu te laten komen, een reden die zelfs in Londen, Parijs en Bonn nog niet bekend is. Is die reden er niet, dan zullen de rode papieren onrustbarend stijgen.

L. F. Bouman tijdens speekbeurten in Amerika:

„SABA, het Capri van de Caraiben"

De heer L. F. Bouman, direkteur van het Netherlands West Indies Tourist Bureau in New York, schrijft ons het volgende:

„Ons kantoor in New York is geabonneerd op enkele Antilliaanse kranten, die door onze hollands sprekende staf met aandacht worden gelezen. Zo viel mijn oog kort geleden op het aardige stukje: „SABA, het Capri van de Caraiben" in de Amigoe van 6 juni. De schrijver is er misschien in geinteresseerd te horen, dat de naam „Saba, the Caribbean Capri" al sinds begin 1953 door mij wordt gebezigd als titel voor één van mijn (tien verschillende) lezingen over diverse reizen in het Caraibische gebied.

Deze geregelde voordrachten worden steeds geillustreerd door mij zelf genomen kleurenfoto's, en soms ook door een film. Bij zulk een „excursie" naar Saba wordt bovendien een en ander verteld over andere eilanden in de omgeving, meestal die waar de toerist zal landen, alvorens hij Saba bereikt.

Meer dan 250 belangstellenden waren present bij een lezing over „The Caribbean Capri" 17 oktober 1953 in een groot buitenhotel in de buurt van New York. Zevenhonderd toehoorders zagen de slides van Saba en een film over de Bovenwindse eilanden in november van hetzelfde jaar, bij een lezing voor abonnees van de Hartford Times in Hartford Connecticut. Op 5 november 1954 luisterden 300 personen naar een voordracht, wederom getiteld „The Caribbean Capri", in de New York Botanical Garden, waar ik sinds vele jaren een spreekbeurt vervul tijdens het uitgebreide winterprogramma.

De schrijver merkt dus wel, dat het Toeristenbureau in New York het geheel met hem eens is, dat Saba deze naam verdient. Opgemerkt zou nog kunnen worden, dat de oppervlakte van Saba en van Capri nagenoeg gelijk zijn, dat de hoogste bergtop ongeveer even hoog is en dat de rotspartijen bij de zuidwest punt van Saba sterk doen denken aan de beroemde Fariglioni aan de kust van Capri. Wie weet, misschien zijn er nog meer overeenkomsten. Doch laten we hopen dat Saba voorlopig nog niet zal hebben te lijden onder een invasie van de één en een kwart millioen toeristen per jaar die tegenwoordig Capri vaak meer op Coney Island op een zomerdag dan op een aards paradijsje doen lijken."

AGENDA ARUBA

Oranjestad: Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233. Vrijdag 7 augustus 1959.

BIOSCOPEN:

DE VEER, 8.30 UUR:
„De afvallige". (Frans met Ned. tekst) Pierre Fresnay. 18 jaar.

RIALTO, 8.00 UUR:
„El expreso de Andalucia". (Italiaans met Spaanse tekst) Jorge Mistral, Maria de Lesa. 18 jaar.

PRINCIPAL, 8.00 UUR:
„The space children". Michael Ray, Adam Williams. Alle leeft.

AURORA, 7.30 UUR:
„The rawhide trail". Rex Reason, Nancy Gates. Alle leeftijden.

SAVANETA, 7.30 UUR:
„Que seas feliz." (Spaans) Rosita Quintana, Miguel Aceves Mejia, Lucho Gatica. 18 jaar.

NACHTDIENSTEN BOTICA'S
Oranjestad: Botica Oduber Telefoon 1780.
San Nicolas: Botica Central Telefoon 5119.

—x—

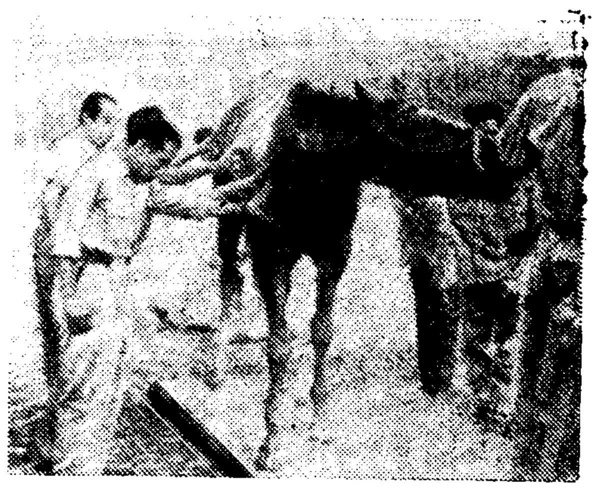
Het parlement van Ghana heeft onlangs een wetsvoorstel aanvaard, waarin op de ministers en de leden van de volksvertegenwoordiging een beroep wordt gedaan, tien procent van hun salaris af te staan ten behoeve van het tweede vijf-jarenplan. Het voorstel was afkomstig van de minister van financiën.

Venezolaanse Cinco y Seis

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen

Onze „fija" voor a.s. zondag is LAVANDERO (3e race) en onze „batacazo" is DUILIO (5e race)

Volgens de op het programma vermelde favorieten maken deze renners de beste kansen zondag as. Een „mercado libre" is dan volgens het programma niet uitgesloten. Toch willen wij van onze kant niet in een „mercado libre" geloven, aangezien wij de favorieten een „fifty-fifty"-kans geven. Tijdens de quinta válida van de vorige week werd het paard Rolido op de 800 meter mank aan derechtervoet. Hij liep zo'n ernstige verwonding op, dat het doodgeschoten moest worden. Dit paard had slechts drie wedstrijden op zijn naam staan, waarin het eindigde als nr 2, nr1 en nr 7 respektievelijk. Voor as. zondag hebben wij besloten om het paard LAVANDERO in de tercera válida te kiezen als onze „fija" van de week. Onze „batacazo" is DUILIO in de quinta válida.

Het paard Rolido, dat zondag jl. in de „quinta válida" een ongeluk opliep en later moest worden afgemaakt.

Primera válida

Voor deze eerste wedstrijd zijn in totaal 12 paarden ingeschreven. De race zal om 13.25 uur van start gaan. De dravers, die tot de achtste serie behoren en het trajekt van 1800 meter voor de boeg hebben, zijn de volgende: **1) Linda, 2) La Ñatita, 3) Levantino, 4) Algeciras, 5) Mi Carlo** (debutant, niet geldig voor de 5 y 6), **6) Calderon, 7) Ramblera, 8) Maringa, 9) Bastimento, 10) Don Ciro, 11) Cinco Centavos** en **12) Armonico.** De vermelde favorieten zijn: **LINDA** met jockey Hernan Rengifo (handicap 55 kg.), **BASTIMENTO** met Dartagan Bolivar (handicap 50 kg.) en **ARMONICO** met Walter Carrion (handicap 51 kg.). Wij kunnen eerlijk gezegd in deze race niet met zekerheid zeggen welk van de paarden met de zege gaat strijken, omdat de „doble ganador", zoals de cinco-y-seis-fans weten, eenieder op een dwaalspoor brengt. Niettegenstaande geven wij paarden, zoals **Linda, La Ñatita, Algeciras, Calderon, Cinco Centavos** en **Armonico** de beste kansen.

Segunda válida

Acht paarden van de vierde en vijfde serie, zullen in deze tweede race hun kleuren verdedigen. Het trajekt is bepaald op 2200 meter en de „cracks", die hieraan deelnemen, zijn: **1) Bienmesabe, 2) Trueno Sordo, 3) Dos de Bastos, 4) Fanful, 5) Oton, 6) Montecristo, 7) Lido** en **8) Pesquiso.** De favorieten zijn: **BIENMESABE** met jockey Felix Garcia (handicap 53 kg.), **TRUENO SORDO** met V. Ortaz (handicap 49 kg.) en **FANFUL** met „Negro" Cruz (handicap 49 kg.). De twee favorieten **Bienmesabe** en **Trueno Sordo** maken de beste kansen. De „surprises" in deze wedstrijd kunnen komen van: **Dos de Bastos, Lido** of **Pesquiso.**

Tercera válida

Deze derde race zal de clásico „Fuerzas Armadas de Cooperación" start doen gaan. De race is speciaal uitgeschreven voor „criollos" m.a.w. exemplaren, die in Venezuela geboren en getogen zijn. De winnaar zal een trofee en 40.000 bolivars ontvangen. Het trajekt is 1800 meter en de acht dravers, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Canario, 2) Diamela, 3) Hypogram** en **4) Rey Mago** vormen llave cuatro; **5) Elegido, 6) Segundo Sombra, 7) Lavandero** en **8) Nick Daughter.** De favorieten zijn: **LLAVE TRES** met de paarden **Hypogram** (C. Perez, 52 kg.) en **Rey Mago** (Gustavo Avila, 52 kg.), **LAVANDERO** met Balsimino Moreira (handicap 58 kg.) en **ELIGIDO** met Felix Garcia (handicap 52 kg.). Zoals wij al eerder vermeld hebben, zal het paard **LAVANDERO** onze „fija" voor as zondag zijn.

Cuarta válida

1600 Meter zal het trajekt van deze vierde wedstrijd zijn. De paarden behoren tot de negende serie en deze twaalf exemplaren zijn de volgende: **1) El Trece II, 2) Izquierdista, 3) Bombero II** en **4) Dunkerke** vormen llave tres; **5) Tecreo, 6) Me Gusta** (niet geldig voor de 5 y 6 en bovendien ook uit de race teruggetrokken); en **7) Risa Franca** vormen llave seis; **8) Don Pascual, 9) Ulanita, 10) Atbarah, 11) Arriera** en **12) El Zar.** De favorieten zijn als volgt: **LLAVE TRES** met de paarden: **Bombero II** (F. Garcia, 49 kg.) en **Dunkerke** (H. Rengifo, 51 kg.), **IZQUIERDISTA** met Carlos Perez (handicap 55 kg.) en **ATBARAH** met Gustavo Avila (handicap 52 kg.). De overige paarden, die aan de „recta final" gevaarlijk kunnen worden, zijn: **El Trece II, Llave seis, Arriera** of **El Zar.**

Quinta válida

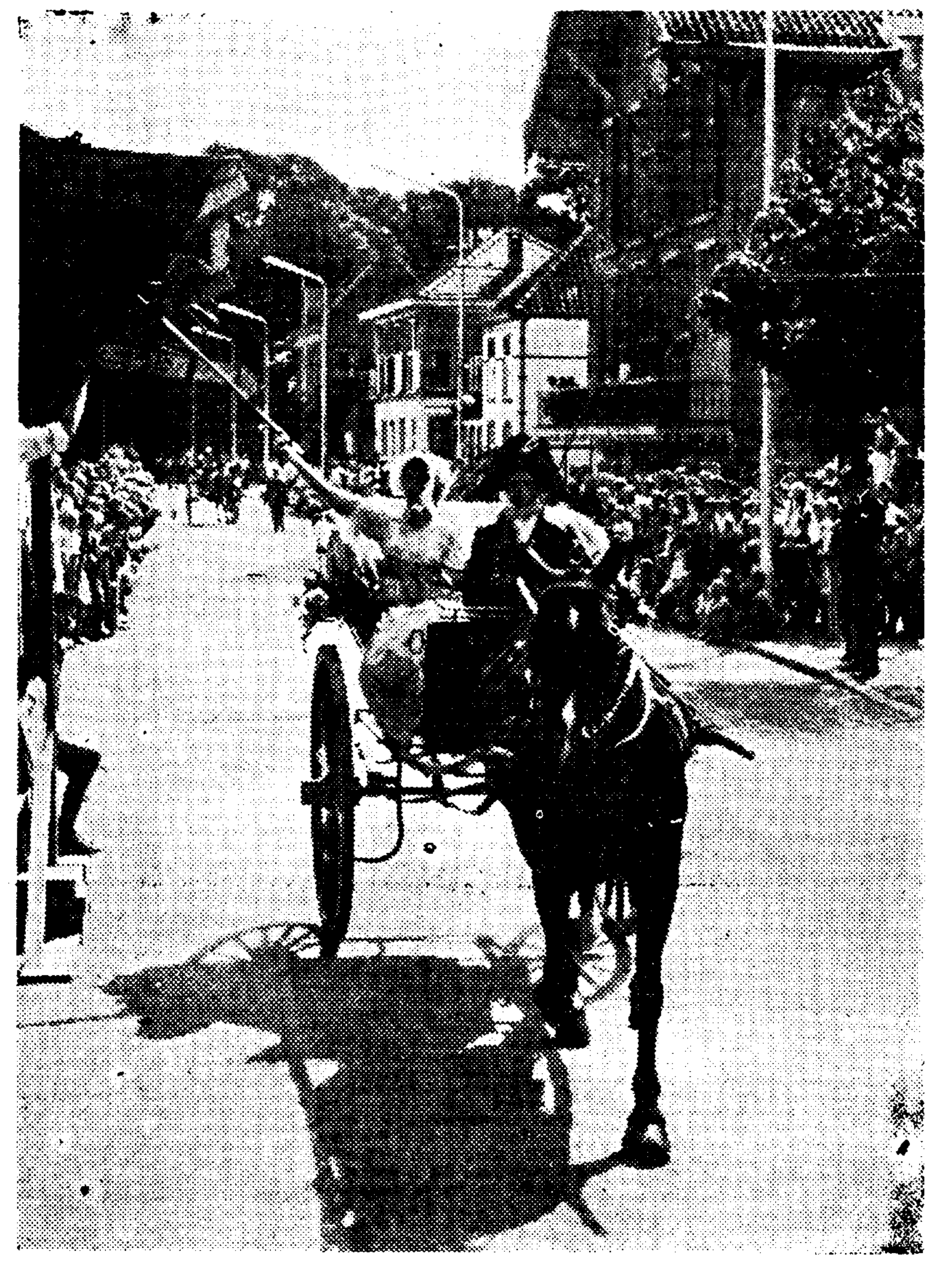
De moeilijkste race van de middag zal plaats vinden in deze op één na laatste válida. De paarden, die hier van start zullen gaan, behoren tot de zevende serie en zijn alle bekend onder de fans van het cinco-y-seis-spel. Het trajekt is op 1200 meter vastgesteld en de dravers, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Sandrini, 2) Rivoli, 3) Duilio, 4) Jaranero, 5) Rotativa, 6) Prairie Emblem, 7) Zarzalito, 8) Ojo por Ojo, 9) Prince George, 10) Impagable, 11) Soponcio** en **12) Red. Devil.** De favorieten zijn de volgende: **JARANERO** met jockey R. Romero (handicap 51 kg.), **RED DEVIL** met Rogelio Cortez (handicap 48 kg.) en **PRARIE EMBLEM** met Tefilio Tosta (handicap 48 kg.). De „batacazos" voor deze race zijn: **Duilio, Rotativa, Zarzalito, Ojo por Ojo** of **Soponcio.**

Sextra válida

1200 Meter is het trajekt van deze laatste race. De twaalf exemplaren, die hieraan deelnemen, behoren tot de achtste serie. Het paard **Borde,** dat als nr 8 op de lijst staat, is gisteravond uit de race teruggetrokken. De overige elf paarden zijn: **1) Escuadra, 2) Queflor, 3) Baibiene, 4) Sweft Mc Thy, 5) Atrevido, 6) Un Gaucho, 7) Nervesa, 8) Borde** (teruggetrokken uit de race), **9) Motatan, 10) Star Lassie, 11) Blue Nile II** en **12) Tantalo.** De favorieten voor deze sexta válida zijn: **TANTALO** met jockey V. M. Gonzalez (handicap 57 kg.), **MOTATAN** met Felix Garcia (handicap 50 kg.) en **ESCUADRA** met Rogelio Cortez (handicap 51 kg.). Met paard **Motatan** is door pers en radio gekozen als de „fija" voor deze race. De dravers, die echter nog kunnen verrassen, zijn: **Queflor, Baibiene, Un Gaucho** of **Nervesa.**

Onze cuadros zien er als volgt uit:

LINDA CALDERON BASTIMENTO	3	LINDA ARMONICO	2	LINDA	1
BIENMESABE TRUENO SORDO	2	TRUENO SORDO FANFUL	2	TRUENO SORDO LIDO	2
LAVANDERO	1	LAVANDERO	1	LAVANDERO	1
IZQUIERDISTA LLAVE TRES	2	EL TRECE II ATBARAH	2	IZQUIERDISTA ATBARAH	2
DUILIO JARANERO PRARIE EMBLEM OJO POR OJO	4	JARANERO ZARZALITO	2	JARANERO PRINCE GEORGE	2
ESCUADRA MOTATAN	2	QUEFLOR NERVESA	2	MOTATAN	1
Bs	96	Bs	32	Bs	8

Twee honderd jaar gelden werden in Santpoort de eerste ringstekerijen en draverijen gehouden. Een der hoogtepunten van het feest was de ringstekerij in folkloristische kostuums.

Om het persoonlijk Schaakkampioenschap van Curacao

Uitslagen van de wedstrijden om het persoonlijk Schaakkampioenschap van Curaçao:

A-Klasse:

Thomas — Steunebrink	1—0
Hokken — Pang-Atjok	0—1
Thomas — Soeterboek	1½—½
Thomas — Rigaud	1—0
Hokken — Roose	0—1
Zonenschain — Rigaud	1—0
Voordenhout — Soeterboek	0—1
Fernan — Pang-Atjok	0—1
Meit — Steunebrink	1—0
Roose — Thomas	1—0
Rigaud — Hokken	1—0
Moron — Roose	½—½
Hokken — Hudson	0—1

B-Klasse:

v.d. Horst — de Castro	0—1
Metz — Schouten	0—1
Jong — Metz	1—0
Blanken — Renaud	1—0
v. Nieuwburg — Brigitha	1—0
de Castro — Mamber	1—0

C-Klasse:

Clemencia — Schoop	1—0
Schoop — Wiels	0—1
Schoop — Hensen	0—1

De stand ziet momenteel als volgt uit:

Klasse A	*gesp.*	*pnt.*	*afg.*
Roose	11	10	—
Soeterboek	10	8	—
Zonenschain	9	7½	—
Fernan	10	6	—
Thomas	10	5½	—
Moron	10	5	—
Rigaud	11	5	—
Pang-Atjok	10	4½	—
Hudson	8	3½	—
Meit	10	3½	—
Hokken	12	3½	—
Voordenhout	10	2	—
Steunebrink	11	2	—

Klasse B	*gespeeld*	*punten*
v. Nieuwburg	9	6½
de Castro	9	6½
Blanken	8	6
Renaud	8	6
Jong	9	5½
Booi	8	5
v.d. Horst	9	5½
Schouten	8	3
Metz	8	2
Bregitha	8	2
Mamber	10	0

Klasse C	*gespeeld*	*punten*	
Wiels	7	7	I
Dennert	7	5	II
Santine	7	4	
Clemencia	7	4	
Schoop	7	2	
Alexander	7	2	
Hensen	7	2	
Marten	7	2	

Het programma voor de maand augustus 1959 luidt als volgt:

Heden 7 augustus in Rust & Burgh.

A-Klasse
Soeterboek — Fernan
Hudson — Voordenhout
Thomas — Moron
Pang-Atjok — Meit
B-Klasse
Bregitha — v.d. Horst
Renaud — Booi
Metz — Blanken
Schouten — Jong

Donderdag 13 augustus in het R. K. Zeemanshuis.
Moron — Hudson

Donderdag 20 augustus in het R. K. Zeemanshuis.
A-Klasse
Voordenhout — Rigaud
Fernan — Hudson
Meit — Soeterboek
Hudson — Zonenschain
B-Klasse
Blanken — Schouten
Booi — Metz
v. Nieuwburg — Renaud
de Castro — Bregitha

Maandag 23 augustus in het Thomas-College.
Zonenschain — Thomas

Vrijdag 28 augustus in Rust & Burgh.
Roose — Zonenschain.

Tenniskampioenschappen dubbelspelen 1959

De afgelopen dagen werden de wedstrijden met het Curacaose kampioenschap voor dubbelspelen als inzet voortgezet. In de herendubbelwedstrijden hadden vader en zoon van der Brugge het buitengewoon makkelijk. Hun tegenstanders de K.L.Mers Pullens en de Stoppelaar kwamen niet opdagen, zodat eerstgenoemden bij defaut wonnen.

Ch. de Jongh met Frank Hoyer als partner versloegen Easton Maduro met 6-2, 6-4, terwijl Salas en Knottenbelt hun kracht toonden door Rodriquez en Leito geen kans te geven en met 6-0, 6-1 te zegevieren. Ook Pereira en Haseth bewezen, dat zij dit jaar een ernstige gooi naar het kampioenschap willen doen, door het toch niet zwakke Asiento-dubbel, Evertsen v. Bermen met 6-2, 6-3 te verslaan.

De kampioenen van het vorig jaar Bakhuis en Phillip plaatsten zich gemakkelijk in de volgende ronde door Broer en de Groot van P.S.V. met 6-1, 6-1 te kloppen.

Ook Bennett en Flores maakten met hun tegenstanders, Slijger en Rooi, korte metten en wonnen gemakkelijk met 6-2, 6-1.

Bij de damesdubbelwedstrijden was er slechts één wedstrijd, wel die van de dames Braat en Evertsen tegen Mevr. Souwerbren met Mej. Flores als partner. Eerstgenoemden wonnen met 6-4, 6-... waardoor zij zich reeds van een plaats in de finale verzekerden.

Bij het gemengd dubbelwedstrijden tenslotte kwamen de K.L.M.'ers Mej. Kooyman en Broeren eveneens niet binnen de lijnen, zodat Mevr. Souwerbren met Dubbeldam als partner in de volgende ronde kwamen. Verder werd in deze afdeling nog gespeeld de wedstrijd tussen Mej. Flores Flores en Marijnessen de Pool. Zonder noemenswaardige inspanning wonnen Flores Flores met 6-1, 6-3.

Het programma voor de komende dagen is als volgt:

Herendubbelwedstrijden te Mundo Nobo, hedenmiddag 16.45 uur.

Trappenberg Trappenberg vs. Hoogmentel Hernandez, umpire Bakhuis.

Schottlendreier Tiepen vs. Dubbeldam Souwerbren, umpire Cal...

Zaterdagmiddag te Mundo Nobo aanvang 16.45 uur.

Barendregt de Pool vs. Cuáles Lima, umpire Easton.

v.d. Brugge v.d. Brugge vs. Salas Knottenbelt, umpire Evertsen.

Zondagmiddag te Mundo Nobo aanvang 16.45 uur.

Bakhuis Phillip vs. winnaar Dubbeldam Souwerbren contra Schottlendreier Tiepen, umpire Baden...

Flores Bennett vs. winnaar Barendregt de Pool contra Cuáles Lima, umpire van Bremen.

's Werelds mooiste vrouw

Leden van de Amerikaanse vereniging van Karikaturisten hebben een samengestelde tekening gepubliceerd die „'s werelds mooiste vrouw" moet weergeven.

Deze „droomvrouw" heeft het haar van Rita Hayworth, de neus van Brigitte Bardot, de ogen van de Amerikaanse televisiester Polly Bergen, die lippen van Elizabeth Taylor, de tanden van Cyd Charisse, het voorhoofd van Maureen O'Hara, de kin van Rise Stevens, de hals van Sophia Loren en de wangen van Gina Lollobrigida.

Negentigduizend mensen zullen in KORANGI worden gehuisvest

De komende weken zullen in de stad Korangi, die in minder dan een jaar tijds in de woestijn bij Karatsji (Pakistan) is gebouwd, 15.000 vluchtelingenzinnen — in totaal 90. 000 mensen — worden gehuisvest. Er zijn in Karatsji een half miljoen vluchtelingen, die na de deling van voor-Indie — 12 jaar geleden — uit aan India toegewezen gebied zijn gekomen. Het ligt in de bedoeling Korangi zodanig uit te breiden, dat alle vluchtelingen er kunnen wonen en werken.

Engelse autorenner dodelijk verongelukt

Het Stockholmse avondblad „Expressen" maakt melding van geruchten als zou de 21-jarige Zweedse prinses Desiree, een kleindochter van koning Gustaaf Adolf, zich gaan verloven met de 19-jarige kroonprins Constantijn van Griekenland. De prinses — de derde dochter van prinses Bibylla en wijlen kroonprins Gustaaf Adolf — is met haar oudere zusters Margareta en Girgitta voor vakantie naar Griekenland. Zij zijn de gasten van kroonprins Constantijn. Vorige zomer hebben de prinsessen ook hun vakantie in Griekenland doorgebracht.

Verloving van Zweedse prinses te verwachten

De 21-jarige Engelse autorenner Philip Green is woensdag tijdens een trainingsrit op het circuit van Monza over de kop gevlogen, toen zijn wagen de balustrade raakte. Green kreeg de wagen bovenop zich en liep ernstige verwondingen op, waaraan hij kort na aankomst in het ziekenhuis is overleden. Het was de eerste keer, dat Green op het circuit van Monza reed.

Miljonair huwt dienstmeisje

Steven Rockefeller, zoon van de Amerikaanse multi-miljonair en gouverneur van de staat New York, is verloofd met de Noorse Anne Marie Rasmussen, dochter van een kleine boer en voormalig dienstmeisje bij het gezin Rockefeller. Over drie weken zullen de 23-jarige Steven en de 21-jarige Anne Marie in het huwelijk treden. De Noorse wet schrijft voor, dat drie weken voor het huwelijk de ondertrouwakte wordt getekend en dit geschiedde zondag in het kerkje van het Noorse dorp Sogne.

„Anne Marie is een bijzonder ... dig en intelligent meisje. Wij hielden veel van haar toen ze nog bij ons werkte. Het is hun leven en hun besluit en ik sta volkomen achter hen in alles wat ze doen", aldus ... Rockefeller, toen hem in New York naar zijn mening over de romance werd gevraagd. Het paar zal in Sogne trouwen voor dominee Gautesen, een oude vriend van de familie Rasmussen. Steven en Anne Marie leerden elkaar kennen, toen de Noorse in 1956 bij de familie Rockefeller werkte. Zij was naar Amerika gegaan om Engels te leren. Later werkte zij bij een groot warenhuis en bij een verzekeringsmaatschappij. Een van de sekretarissen van papa Rockefeller is inmiddels in Noorwegen aangekomen om zich met de publiciteit rond het huwelijk bezig te houden.